

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU INFORMĀCIJAS BIĻETENS

Iznāk kopš 1951. gada decem-
bra

2007.

OKTŌBRIS

Nr. 7 (607)

Latvijas valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga 27. aprīlī Helmutam Braukim pasniedza Atzinības krusta Lielo sevišķās pakāpes goda zīmi

SARĪKOJUMU KALENDĀRS

30. septembrī plkst. 1.30 Latvijas Dailes teātra viesizrāde –
Jāņa Jurkāna luga «Dzīvīte, dzīvīte...»

13. oktobrī plkst. 6.00 Amerikas baltiešu brīvības līgas bankets

4. novembrī plkst. 12.30 draudzes bazārs

Losandželosas latviešu nama tālr.: 323-669-9027 (tiek labots)

DKLB informācijas tālrunis: 323-663-6267

DK LB Informācijas biļetens tīmeklī: www.biletens.com

Dienvidkalifornijas Latviešu **INFORMĀCIJAS BIĻETENS** ir
Dienvidkalifornijas latviešu biedrības izdevums
Biedrības adrese: **1955 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039**
Raksti Informācijas Biļetenam iesūtāmi redaktorei:
Astrai Moorai
6157 Carpenter Ave., North Hollywood, CA 91606
Tālr./tālrunis: 818-980-4748;
el. pasts: astere2000@aol.com

Raksti ievietošanai biļetenā iesūtāmi līdz katra iepriekšējā mēneša 10. datumam. Iesūtītos rakstus redaktorei ir tiesības īsināt vai rediģēt. Anonimus rakstus Informācijas Biļetenā neievieto. Rakstos izteiktās domas pauž tikai rakstu rakstītāju viedokli, kas var arī nesaskanēt ar izdevēju vai redaktora viedokli. Honorārus **IB** nemaksā.

DKLB biedriem par Informācijas Biļetenu nav jāmaksā. Biedru nauda ir \$25 gadā; ja biedrībā iestājas vīrs un sieva – par abiem \$40 gadā. Par biedru var kļūt, nosūtot biedrības kasierim biedru naudu. Personām, kuŗas nav DK LB biedri, Informācijas Biļetena abonēšanas maksa ir \$35 gadā. DKLB biedra nauda vai maksa par abonementu jānosūta biedrības kasierim:

Mr. **Jānis Taube**, 1700 Malcolm Avenue, #101
Los Angeles Ca 90024; Tālr. 310-475-8004

Čeki rakstāmi uz: LATVIAN ASSOC. of SO. CA vārda.

*Maksa privātpersonai par sludinājuma ievietošanu vienu reizi ir:
par pilnu lappusi \$25, ½ lappusi – \$15, ¼ lappusi \$10, uz
ņēmējdarbības karti – \$6.*

Latvijas valsts prezidents Valdis Zatlers

Pils laukumā 3, Rīga LV <http://www.president.lv>

Embassy of Latvia in USA:

2306 Massachusetts Ave., NW Washington, D. C. 20008

Tālr.: 202-328-2840, fakss: 202-328-2860

El. pasts: embassy.usa@mfa.gov.lv

Mājaslapa: www.latvia-usa.org

Latvijas goda konsuls Kalifornijā un Arizonā

Dr. Alfreds Raisters

3013 Palos Verdes Drive West

Palos Verdes Est., CA 90274, tālr.: 310-377-1784

Repatriācijas centra adrese:

Pavalstniecības un imigrācijas departaments

Repatriācijas centrs, Raiņa bulvārī 5

Rīga LV-1508; tālr. 371-7219435

Amerikas latviešu apvienības (ALA) lapa tīmeklī:

<http://www.alausa.org> el. pasta adrese: alainfo@alausa.org

BAFL lapa tīmeklī: <http://www.bafl.com>

Daugavas Vanagu (ASV) mājaslapa:

<http://www.daugavasvanagi.org>

CIA world factbook informācija:

<http://www.odci.gov/cia/publications/factbook/index.html>

Valsts iestāžu un sabiedrisko organizāciju adreses tīmeklī:

http://faculty.stcc.edu/zagarins/e-taure/Valsts_institucijas.htm

DK latv. ev. lut. baznīca: www.socaldraudze.com

Valstu saraksts, kuŗas Latvijas pavalstnieki var ieceļot bez
vīzas: www.am.gov.lv/lv/KonsularaInformacija/bezvizu/

DK LB VALDE:

Biedrības priekšnieks: Ivars Mičulis

631 N. Pass Ave. Burbank, CA 91505

Tālrunis: 818-842-3639; el. pasts: ivars11@aol.com

Biedrības priekšnieka vietnieks: Ilgvars Dižgalvis

5111 Randal Street, Culver City CA 90230

Tālrunis: 310-838-1789

DK Latviešu biedrības valdē darbojas:

Jānis Daugavietis, Ilgvars Dižgalvis, Rūdolfs Hofmanis, Imants Leitis, Nora Mičule, Ivars Mičulis, Astra Moora (sekretāre), Nonita Priedīte (informātores angļu valodā), Jānis Rutmanis, Valdis Pavlovskis, Dace Taube (biedrības pārstāve latviešu nama valdē), Jānis Taube (kasieris), Vija Vīksne (sarīkojumu vadītāja). **Revīzijas komisija:** Pārsla Blāķe, Inguna Galviņa, Helēna Hofmane

DK Latviešu biedrības valdes sēdes notiek katra mēneša otrajā trešdienā Losandželosas latviešu namā

IB metiens – 400 eksemplāru

Latviešu namu izīrē J. Taube, tālr.: 310-475-8004

**Par adrešu maiņām ziņot: Rūdolfam Hofmanim
1339 Quintero St., Los Angeles, CA 90026, Tālr.:
213-250-3857, el. pasts: Dobele@aol.com**

Par sarīkojumiem un maiņām ziņots DK LB informācijas tālrunī: 323-663-6267

**Laipns lūgums un atgādinājums visiem
BIĻETENA lasītājiem**

Lūdzu apskatiet savu adresi uz biļetena vāka. Ja aiz uzvārda nav b*7 vai a*7, biedra nauda vai abonēšanas maksa par 2007. gadu nav saņemta.

Aiz uzvārda «p» burts ar datumu nozīmē, ka piesūtīts paraugeksemplārs.

Lūdzam nokārtot maksājumus, lai nebūtu jāpārtrauc biļetena piesūtīšana. Paldies! Ikviens atbalsts ir ļoti svarīgs un tiek augstu novērtēts.

Lūgums laikus paziņot R. Hofmanim, ja tiek mainīta adrese. Par katru adreses maiņu, ko piesūta pasts, biedrībai jāmaksā pastam gandrīz vesels dolars. Tā ka tautieši adresi maina diezgan bieži, mēnesī sakrājas paliela summa, ko varētu ietaupīt, ja pirms pārceļšanās paziņotu par adreses maiņu tieši biedrības pārstāvim.

Redaktore

Latvijas valsts apbalvojums Helmutam Brauķim

Latvijas valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga un Helmut Brauķis, aizmugurē no kreisās: Jānis Riekstiņš, viņa sieva – H. Brauķa brālēna meita Rigmaras Riekstiņa, Edīte Brauķe, Līga Brauķe-Kilmane, PBLA pārstāvības vadītājs Rīgā Jānis Andersons. Helmut Brauķis vienīgais no visiem apbalvotajiem džentlmeniski noskūpstīja prezidentes roku. Pēc svinīgās ceremonijas Helmut un Edīte Brauķi aicināja piederīgos uz vakariņām bij. Benjamiņu namā, kur tagad ir viesnīca *Europa Royal Riga* un

Latvijas valsts Ordeņu kapituls 2006. gada 12. oktobrī Helmutam Brauķim par nopelniem Latvijas labā piešķīra Atzinības krusta Lielo sevišķās pakāpes goda zīmi. Helmut Brauķis apbalvojumu svinīgā ceremonijā Rīgas latviešu biedrības Lielajā zālē kopā ar citiem apbalvotajiem saņēma 2007. gada 27. aprīlī. Sirsnīgi apsveicam mūsu kopienas locekli ar augsto apbalvojumu!

Dziesmu svētku gads ir klāt! Cienījamie Losandželosas tautieši!

Jauktais koris atsāks darbību otrdien,

2. oktobrī, plkst. 7.30 vakarā latviešu namā!

Gatavosim programmu Rietumkrasta XV dziesmu svētkiem

Dziesmu svētku programmā ietilpst pazīstamas un arī retāk dzirdētas dziesmas, kā arī Daces Aperānes un Lolitas Ritmanes jaundarbi. Aicinām visus nākt dziedāt! Izziņas iegūstamas, rakstot vai zvanot Paulim Berkoldam:

e-pasts: berkolds@aol.com tālrunis: 818-366-4972

Atmiņas par latviešu papildskolas tapšanu Losandželosā

Pagājušā gadsimta otrā pusē, kad latviešu bēgļi no pagaidu mītnes zemēm ieradās Dienvidkalifornijā un mēģināja iekārtoties, viņi, dabiski, vēlējās, lai viņiem būtu arī sava sabiedriskā dzīve. Vispirms jauniecelotāji nodibināja draudzes un biedrības un tad sāka domāt par latviskās dzīvesziņas un latviešu valodas saglabāšanu savos bērnos.

Arī Losandželas latviešu sabiedrībā vispirms nodibināja divas draudzes, pēc tam latviešu biedrību, un beidzot tika debatēts par latviešu papildskolas atvēršanu. Te domas dalījās. Vieni uzskatīja, ka mums pēc iespējas drīz nepieciešams asimilēties un nacionāla rakstura pasākumi ir nevietā, jo tie šo norisi kavēs. Citi toties pauda pārliecību, ka tagad dzīvojam brīvā, demokrātiskā zemē un mums nav jāatsakās no savām nacionālām tradīcijām, jo tās nav pretrunā ar šīs zemes likumiem.

50. gadu sākumā mani pirmoreiz ievēlēja par latviešu biedrības valdes priekšsēdi, un es tūlīt paziņoju, ka par prioritāti uzskatīšu latviešu papildskolas dibināšanu un periodiska informācijas biļetena izdošanu. Pēc sanāksmes pie manis pienāca divi tautieši un pateica, ka mans paziņojums par prioritātēm neatbilst Amerikas politikas garam, mums jāpiesavinās šejienes dzīvesveids un pēc iespējas ātrāk jāiemācās šīs zemes valsts valoda, arī mūsu bērniem. Viņuprāt, mani var apvainot darbībā, kas ir pretrunā šīs zemes interesēm un ieteica ar latviešu papildskolas dibināšanu nesteigties. Tika arī pieminētas paredzamās grūtības: vienīgajā brīvā dienā, svētdienā, bērnu vecākiem nebūšot laika savus bērnus vest uz latviešu papildskolu; tikai pāris ģimenēm ir automašīnas; kur es dabūšu skolotājus, un, ja arī izdosies kādus pierunāt, cik gan ilgi viņi varēs ziedot savu brīvo laiku utt.

Teicu, ka esmu ar mieru pats svētdienas rītos skolēnus aizvest uz latviešu skolu, taču man atbildēja, ka neviens man neuzticēsot bērnus vest, jo satiksme te ir pārāk dzīva. Nākamās dienās uzmeklēju agrāko Rīgas paraugpamatskolas pārzini Danielu Agrumu, kas dzīvoja Apelsīnu pagastā. Izstāstīju viņam par savām iecerēm un aicināju palīgā. D. Agrums, būdams profesionāls pedagogs, ar prieku atsaucās manam aicinājumam palīdzēt izveidot latviešu skolu. Sākās citu skolotāju meklēšana un zvanīšana bērnu vecākiem, lai svētdienās, kad notiek latviešu dievkalpojums amerikāņu draudzes baznīcā, atved savus bērnus stundu pirms dievkalpojuma.

Dievkalpojumi notika reti un tikpat reti mācības

latviešu skolā. Arī atsauce nebija liela, bet pamazām palielinājās. Man ir kāda fotogrāfija no tā laika, kur bez manis ir seši skolotāji un 12 bērni.

Pacietīgi turpinājām skolas darbību. Profesionāli skolotāji – Daniels Agrums un Elvīra Indriķe mācīja bērnus. Es varēju palīdzēt administratīvos jautājumos un piešķirt nelielu pabalstu no biedrības kases.

1953. gadā notika latviešu mācītāju un draudžu darbinieku sanāksme Sanfrancisko. Mūsu draudzes delegāti bija mācītājs Aleksandrs Grietēns, inženieris Jūlijs Kornets un šī raksta autors. Kādas citas draudzes loceklis bija uzrakstījis referātu, kaut pats nebija ieradies, bet kādam savas draudzes pārstāvim iedevis to nolasīšanai. Referātā no sākuma līdz beigām bija uzskaitīti labumi, kādus latvieši baudītu, ja iekļautos amerikāņu draudzēs un latviešu draudzes nedibinātu savas svētdienas skolas jeb papildskolu, kā to sauca Losandželosā. Pēc referāta izcēlās tik spraiga domu izmaiņa, ka sanāksmes vadītājs archibīskaps Kārlis Kundziņš sapulcē tikko varēja apslāpēt sašutuma vilni. Nebija neviena, kas paceltu roku, aizstāvēt referentu. Nevaru apgalvot, vai tā bija tā pati sanāksme, kuŗā K. Kundziņš teica pravietiskos vārdus: «Ienaid-nieki grib mūs iznīcināt, draugi asimilēt, bet mēs gribam palikt latvieši.»

Sanāksme beidzās, un mēs trīs, mūsu draudzes pārstāvji, devāmies mājās pārliecināti, ka esam rīkojušies pareizi.

Tagad, pēc 54 gadiem sēžot latviešu baznīcā un skatoties, ka trīs solus aizņem latviešu papildskolas audzēkņi, kļūst silti ap sirdi, domājot par šaubu un neziņas pilno laiku 50. gadu sākumā.

Latviešu papildskolā ir mainījušies daudzi izcili skolotāji un skolas pārzīņi. Ir mainījies skolēnu skaits, bet vienmēr bijis pietiekami liels.

Novēlu arī turpmāk dievpalīgu latviešu papildskolai.

Helmutis J. Braukis

Labojums

Iepriekšējā biļetena numura 14. lappusē zem skolēnu fotoattēla kļūdaini minēts, ka Losandželas latviešu svētdienas skola dibināta 1951. gadā.

Skola tika nodibināta **1950. gada 23. novembrī**. Paldies mūsu archīvēram Kārlim Kalējam par kļūdas labojumu. Daudzi no ievietotā fotoattēlā redzamiem bērniem ir atpazīti.

2007 Baltic American Freedom League Annual Awards Banquet

October 13, 2007
Latvian Community Center
1955 Riverside Drive
Los Angeles, CA

Keynote Speaker:
Ambassador Keith Smith
(Lithuania 1997–2000)

Cocktails at 6 PM
Dinner at 7 PM
Program at 8 PM

Tickets are \$45
\$25 for Students

Maestro Victor Ralys and The Lithuanian Choir

**For Info, Tickets and
Seating Arrangements Call:**

Vija Turjanis	(661) 324-6027
Maryte Sepikas	(818) 321-1811
Heino Nurmberg	(760) 755-9160
Nemyra Enck	(310) 804-8474
Ivars Miculs	(818) 842-3639

Kursā visiem labi klājas

Losandželosas jaunieši Kursas izlaiduma dienā; no kreisās: Sarina Ulle, Varis Kārklīņš, skolotāja Inguna Galviņa, Ilze Matsone, Kursas absolvents Gatis Šķele, Dzintra Ulle, audzinātājs Oskars Puķēns, Liene Kārklīņa, Aija Matsone, priekšā Andris Matsons; nav Kursas administrātora Edgara Šķeles

Man patīk Kursā tāpēc, ka tur ir daudz interesantu, jautru cilvēku, ar kuriem var draudzēties. Esmu bijis Kursā jau divas vasaras, un man Kursā ir gandrīz kā otra ģimene, es tur jūtos kā mājās. Mēs, Kursas jaunieši, vienmēr cenšamies satikties, cik bieži vien varam, kaut arī dzīvojam tālu cits no cita. Kursā varam spēlēt dažādas spēles un, kopā mācoties, uzzināt ko jaunu. Man patīk, ka Kursā nav pārāk daudz cilvēku, jo tā vieglāk var sadraudzēties ar tiem, kuri tur ierodas. Protams, lai Kursā varētu pastāvēt, uz turieni jābrauc vairāk jauniešiem. Iesaku ikvienam vismaz vienu vasaru pavadīt Kursā, esmu pārliecināts, ka tad gribēsies baukt atkal un atkal.

Varis Kārklīņš

Atvadas izlaiduma dienā: «...tikai cieši jāapskaujas, tā lai izskatītos viens...»

Iesaku ikvienam jauniešim apmeklēt Kursas vasaras vidusskolu. Tur ir gluži kā Latvijā. Visapkārt skaisti meži, pļavas, latviskas ēkas un latvisks gars. Jaunieši, kuri dzīvo un mācās nometnē, cieši sadraudzējas un drīz vien jūtas kā māsa un brāļi, lai gan patiesībā dzīvo izklaidus, pat pasaules otrā malā. Man tagad ir daudz draugu citās pilsētās. Kuršai beidzoties, visi ir noskumuši, ka jāšķīrās un ar nepacietību gaida, kad atkal varēs tikties.

Liene Kārklīņa

Izlaiduma sarīkojuma beigās visi kopā nodziedāja Čikāgas piecīšu dziesmu «Rudens vēji». No kreisās: Kursas mācītāja Daira Cilne, tautasdeju skolotāja Rita Sallivana, audzēkņi Matīss Kūlainis no Latvijas un Kristaps Birznieks no Sanfrancisko

Foto: Lolita Ritmane

Pateicības ziedi prezidentei

Tūkstošiem cilvēku 1. jūlijā devās uz Turaidu, kur vairāki desmiti brīvprātīgo ar zemesargu palīdzību bija izveidojuši ziedu sauli, tādējādi paužot pateicību valsts prezidentei Vairai Vīķei-Freibergai par astoņiem gadiem augstajā amatā. No visas Latvijas uz Turaidu tika atsūtīti apmēram 50 000 ziedu, kurus pasta nodaļas nogādāja bez maksas.

Prezidente ar daudziem sarokojās. Es nodevu sveicienu Vairai Vīķei-Freibergai no Losandželosas latviešiem un pateicos par visu, ko viņa paveikusi Latvijas labā. Prezidente atbildēja: «Paldies, darīju, ko varēju!»

Man Latvijā klājas ļoti labi, esmu ieguvusi daudz jaunu draugu, priecājos un baudu dzīvi.

Silvija Kurmiņa

No sākuma lija lietus, un bija skaists skats – raibi lietussargi un krāšņi ziedi

Prezidentei ar dzīvesbiedru ierodoties, lietus pierima, un lietussargus varēja aizvērt

Silvija Kurmiņa Turaidā

Prezidentei par godu dziedāja vīru koris un citi koři

Foto: Silvija Kurmiņa

NAMA ZIŅAS

Nama talka 11. augustā bija tikai steidzīgi izziņota pa elektronisko pastu, taču sanāca pārsteidzoši daudz talcinieku – Pauls Berkolds, Jānis Daugavietis, Helēna Hofmane, Rūdis Hofmanis, Imants Leitnis (no tālās Beikersfildas), Teodors Liliensšteins, Liene Linde, Kriss Lūiss, Ivars Mičulis, Nora Mičule, Valdis Pavlovskis, Jūlija Plostniece, Pāvils Raisjāns, Eduards Reimanis, Tamāra Rūse, Antons Švarcs, Dace Taube, Jānis Taube, Jānis Ēriks Taube, Pegija Taube, Valdis Volkovskis.

Paveikts tika daudz. Pagrabs bija piekrauts ar vecām, pirms daudziem gadiem iestudētu izrāžu dekorācijām. Tās Pauls Berkolds, Edis Reimanis, Jānis Ēriks Taube sašķiroja un paturēja gabalus, kuņģus varēs lietot 2008. gada dziesmu svētkiem. Pagrabā bija arī sakrauti salauztie zāles krēsli. Tie tika šķiroti, un glābjamos Imants Leitnis salaboja. Tas bija ļoti liels darbs. Imants brauca pēc skrūvēm (labi, ka viņam līdzī bija vajadzīgie darbarīki) un strādāja melnās miesās. Tautieši, labi domādami, palaikam atved uz namu kādas sev nevajadzīgas mantas, sak' namā noderēs. Tās vajadzēja šķirot un izmest.

Pagrabs tagad ir glīti sakārtots. Pusi no korporācijas Lettonia īrētās telpas turpmāk lietos nama mantu nolikšanai. No turienes daudz krēslu nogādāja uz baznīcu. (Atkal Imants tos cilāja un veda ar savu pusmago auto.)

Kriss Lūiss nokrāsoja apbružāto skatuves malu. Skatuves aizmugurē bija sakrājušās vecas dekorācijas, krēsli utt., visu to aizvāca. Aktieņiem tagad aiz skatuves būs lielāka kustības brīvība. Izdegušās elektrības spuldzes pie zāles griestiem tika apmainītas. Namam tagad ir īpašs celtnis, ar kuŗu var pietuvoties pašiem nama griestiem. Drosmīgiem jauniem vīriešiem vairs nebūs jāžonglē uz gaŗām ļodzīgām saliekamām kāpnēm (ar vie-nu roku turoties pie tām, ar otru mēģinot izdarīt vajadzīgo), kamēr apakšā stāvētāji drebēja bailēs, ka tikai nenotiek kāda nelaime. Tagad var ērti un droši uzbraukt augšā un strādāt ar abām rokām.

Valdis Volkovskis mani pat pavizināja ar šo celtni, lai parādītu, kā tas darbojas. Man sirids drebēja, kad bijām pie pašiem zāles griestiem, bet es varēju no-raudzīties uz prezidentiem un

Izdegušās spuldzes, lietojot jauno celtni, apmainīja Valdis Volkovskis un Antons Švarcs

ģenerāļiem no augšas un apskatīt, cik putekļu sakrājies pa šiem gadiem uz griestu spuldžu auseklīti. Antons Švarcs ar Valdi Volkovski varēja itin ērti apmainīt spuldzes. Virtuves tika spodrinātas un kārtotas (liels darbs!). Tur strādāja Dace Taube, Liene Linde, Nora Mičule. Virtuvē, tāpat kā pagrabā, parādās trauki un mantas, ko tautiešiem bijis žēl izmest.

Krēslus laboja Imants Leitnis un Antons Švarcs

Skats no celtna augšas uz prezidentiem un griestu lampas auseklīti

Bieži izlietnēs paliek nemazgāti trauki. Namā turpmāk pieliks zīmi, lai virtuves lietotāji neatstāj izlietnēs traukus. Nama kopšana nav nieka lieta!

Talciniekus ar ļoti garšīgām pusdienām pabaroja Pegija Taube. Nama pārvaldes priekšnieks Jānis Taube pateicās visiem talciniekiem par atsaucību un ierašanos. Un pašiem talciniekiem bija tā labā sajūta, ka **mūsu** nams tiek posts.

Helēna Hofmane

Pauls Berkolds, Eduards Reimanis un Jānis Ēriks Taube šķiroja pagrabā novietotās vecās dekorācijas

Talcinieki stiprinājās ar Pegijas Taubes gatavotām pusdienām

Foto: Helēna Hofmane

Paziņojums

Atvainojamies, ka patlaban nedarbojas DK LB informācijas tālrunis. Mašīna, kurā ierunā ziņas, ir veca un sabojājusies. Patlaban iegādāts jauns, modens automatiskais atbildētājs, kam vairs nav vajadzīgas lentes. To drīz uzstādīs, un atkal būs iespēja pa tālruni noklausīties ziņas par sarīkojumiem un pasākumiem Losandželosas

LATVIEŠU NAMA PĀRVALDEI

Atbalstot latviešu namu, nosūtu Nama kluba biedru naudu par 2007. gadu.....
\$50.00

Nosūtu ziedojumu nama uzturēšanai \$.....

Kopā.....\$.....

Uzvārds, vārds un adrese

Tālr.:

El. pasts:

Čeki rakstāmi:

Latvian Ev. Luth. Church – Community Center un nosūtāmi uz Losandželosas latviešu namu:
1955 Riverside Drive, Los Angeles,

Zonna aģentūra

6. oktobrī no plkst.10.00 līdz 12.00
pieņems saiņus sūtīšanai uz Latviju

1629 Main Street

Redwood City, CA 94063

Saiņus var nosūtīt uz savākšanas vietu
arī ar UPS, zvanot: 1-800-742-5877

Ar UPS sūtītie saiņi Zonna aģentūrā
jāsaņem līdz 6. oktobrim

Saiņus nogādās jebkurā vietā Latvijā
līdz Ziemsvētkiem;

sūtīšanas cena: \$1.30 par marciņu plūs
\$25 par katru saini

Muitas formas var pieprasīt, zvanot:
650-233-0600

Pirāti Losandželas latviešu nama 34. gada svētku piknikā

**Attēlā redzama tikai daļa no nama svētku apmeklētājiem;
citi neiznāca, citi slēpās aizmugurē, citi atbrauca vēlāk, citi jau aizrautīgi spēlēja novusu...**

Losandželas latviešu nama 34. gada svētkos 15. septembrī ieradās apmēram 100 apmeklētāju. Apmēram puse no viņiem bija vecie dīpīši, kuŗi šo namu cēla. Otra puse – nesenie iebraucēji no Latvijas. Tātad visu paaudžu pārstāvji. Vecākais, šķiet, bija Helmutis Braukis (dzimis 1910. gada 4. novembrī), jaunākie – Zaķu Vilītis un Aleksītis un Liuku Francītis ar Jūlīti (apm. 1-3 gadu veci). Bija gan pensionāri, gan jau-nieši, gan cilvēki pašos spēka gados.

Senākos laikos nama pārvalde aicināja uz diviem sarīkojumiem: vasarā rīkoja dārza svētkus, kuŗos cepa stēkus kādā privātmājā ar lielu dārzu, un rudenī gada svētkus ar svinīgām vakariņām un runām. To laiku lielo māju un dārzu īpašnieki ir vai nu viņā saulē, vai pārcēlušies uz Latviju, un palikušajiem, gados vecākajiem, vairs netikas braukāt pa Dienvidkaliforniju, meklējot ceļu uz nepazīstamu vietu. Tagad viss notiek namā. Un tā kā mūsu sarīkojumu kalendārs parasti ir pārpildīts, dārza svētki ar gada

svētkiem ir apvienoti.

Nama priekštelpā novietots liels iestiklots 2007. gada Nama kluba biedru saraksts, ko izgatavoja Valdis Volkovskis. Sarīkojumā bija iespēja spēlēt novusu. Lielās zāles katrā malā bija pa novusa galdam, un, kad vēlāk vakarā visi bija paēduši un piecēlās, apaļos galdus novāca un nolika novusa galdus. Nama svētki ilguši līdz pulksten trijiem rītā, kad vēl spēlētājus godalgoja. Protams, šāda sarīkojuma gatavošana ir darbietilpīga. Nama apsaimniekošanas komitejas priekšnieks Jānis Taube jau no pulksten desmitiem sestdienas rītā rīkojās pa namu. Ar Krisa Lūisa un Deivida Arbuzova palīdzību viņš salika galdus lielajā zālē un arī priekštelpā. (Deivids palīdzēja galdus arī novākt.) Ēdienu sagādāja Edis Reimanis ar ģimeni. Visu nepieciešamo viņi iegādājās dienu iepriekš un jau pulksten 11.00 no rīta ķērās pie darba. Strādāja gan vecāki, Edis un Dace Reimaņi, gan arī viņu vecākā

meita Laila. Viņa gatavoja kukurūzas salātus, tos kapājot un maisot pēc tēva norādījumiem. Arī abas jau-nākās māsiņas Daina un Aija palīdzēja, cik spēja Reimaņu meitenes jau no bērnības mācījušās strādāt, nevis ar piespiešanu, bet ar labu piemēru un pārliecināšanu. (At-ceros, kad Lailai vēl nebija matu un tikai pāris zobīņu, viņa, māmuļai uz muguras uzsieta, smaidīdama «strādāja» kādā nama talkā...) Citā reizē Edis stiepa nama virtuvē gaļas kastes, un mazā Aija arī palīdzēja tētim, nesot pa maisiņam salātu lapu.

Liene Linde un Dace Taube darīja visu, kas virtuvē jādara. Vija Turjāne un Imants Leitiss atbrauca no 100 jūdžu attālās Beikersfildas un palīdzēja. Lai visus strādātājus neizraudinātu, Vilnis Auziņš iegāja otrā virtuvē, kur sagrieza sīpolus un gaļu. Tautai pulcējoties namā, Pegija un Jānis Ēriks Taube jau stāvēja aiz bāra. Zinātāji stāsta, ka latviešu namā varot dabūt vislabākās

lētāji gājās» acīm Pēģija esot tēzūlā speciā
 Birtelā šuhā bijadās jāpkaursiēt piemē
 smagām «zelta» ķēdēm, ko viņas
 gādīgais pirāts bija viņai salauptījis.
 Pegita Meiere bija uzvilksusi baltus
 brunčus un blūzi un šķērsus ap
 gurniem apsējusi melnu lakatu.
 Gints Meiers atgādināja īstu pirātu.
 Pirātu cepures bija daudziem
 vīriešiem, arī dāmām. Vairāki ap
 galvu apsēja raibu lakatiņu –
 Aivars Jerumanis, Rūdis Hofmanis,
 Antons Švarcs, Ivars Mičulis.
 Dažiem bija melni acu apsēji, kuņģi
 gan, novusu spēlējot, bija jāpabīda
 uz augšu.

Edis Reimanis un Jānis Taube
 cepa stēkus un zivis. (Edis gaļu
 parasti iepriekš iemarinē.) Varēja
 izvēlēties vai nu pamatīgi izceptu
 vai gluži jēlu gaļu, kā nu katram
 labāk garšo. Piedevās bija jaunie
 kartupeliši, grauzdēta ķiplokmaize

«Pirātu virsaitis» –
 Teodors Lilienšteins

Visistākie pirāti; no kr.: Imants Leitis, Vija Turjāne, Eduards
 Reimanis, Gints Meiers, Ivars Mičulis, Rūdolfs Hofmanis, Omula

Salāti bija varen gardi, un citi ēda
 tikai tos vien. Jā, vēl bija varen
 liela panna ar sautētiem sīpoliem
 un sēnēm.

Tālis Valdis spēlēja romantisku
 mūziku un dziedāja, gada svētku
 apmeklētāji dejoja. Mēs namā
 ieradāmies jau pulksten četros, un,

apmēram pulksten desmitos gājām
 projām, citi vēl aizrāvīgi dejoja, jo
 Tāļa mūzika liek kājām pašām
 cilāties. Mums bija priecīgs prāts
 par mūsu 34 gadus veco namu, un
 bija prieks tikties ar dažāda
 vecuma cilvēkiem.

Helēna Hofmane

«Pirāti» Antons Švarcs (pa kreisi) un Aivars Jerumais

Par mūsu valodu

Kāpēc Eslinga?

Saņemtas dažas vēstules, kuŗās lūgts izskaidrot, kā ir pareizi – Eslinga vai Eslingena. Kartē esot rakstīts *Esslingen*, laikrakstā *Laiks* kādā rakstā atrodami abi vārdi. Protams, Eslingu **vācu** kartēs neatrast, tāpat kā vācu kartēs neatrast arī Alpus (Alpen), Ēģipti (Ägypten), Igauniju (Estland). Neatradīs arī Nekāras (Neckar) upi, jo dažādām valodām ir dažāda ortografija, un svešvārdi tiek rakstīti dažādi – pēc savas valodas likumiem. Tai pilsētā pie Nekāras iznāk laikraksts *Esslinger Nachrichten*. Kartē meklējot apdzīvotu vietu *Esslinger*, tādu arī neatradīs.

Priekšpadomju Latvijā nebija problēmu, rakstot vācu vietvārdus. Pirmie rakstītas latviešu valodas sācēji bija vācieši. Viņi jau pēc savas dzimtās valodas izjūtas zināja pateikt, kāda ir starpība starp vietvārdiem, piemēram, *Bingen*, *Gießen* un *Westfalen*, *Esslingen*. Pirmajos divos **-en** ir daļa no vārda saknes un paliek nemainīta visos atvasinājumos – *Ich bin ein Gießener aus Gießen*. Otrās divos **-en** ir vārda izskaņa, kas atvasinājumos zūd vai mainās – *Ich bin ein Esslinger (-en kļūvis par -er) aus Esslingen*. Tāpēc latviešu valodā raksta **Gīsene**, bet **Eslinga**.

Latvijā pirms okupācijas bija daudzi vecākās paaudzes labi vācu valodas pratēji, kuŗi valodu bija mācījušies vācu skolās. Tāpēc latvieši, vācu vietvārdus un citus vietvārdus rakstot, ievēroja gramatikas likumus un vairākus gadu simtus rakstīja, piem., Ēģipte, nevis Ēģiptena, Alpu kalni, nevis Alpenas kalni.

1856. gadā – **pirms 150 gadiem** – Juris Alunāns savas grāmatas «Dziesmiņas» pēcvārdos – «Kāds vārds par latviešu valodu» – rakstīja: «Gandrīz ikkatrā grāmatā, kas man rokās nākuse, esmu atradis savādu rakstīšanu. Īpaši ar svešiem vārdiem allaž misas un apjūk. Kā kuŗam prātā nāk, tā tas raksta, un tā tad var redzēt vienu un to pašu vārdu dažādi rakstītu. Vai tad nu latviešu valodai likumu nav, pēc kuŗiem jāraksta? Ira gan, bet, kā rādās, tik rets kāds tos atgīdis un ievērojis. Tādēļ lūkošu kādus likumus uzstādīt». Tālāk Alunāns ar piemēriem rāda, kā svešu zemju un pilsētu vārdi jāraksta latviešu valodā, pieminot arī vācu «piegalināšanu» **-en** pilsētas Talsi vācu nosaukumā *Talsen*: «Ja nu pie šīs vāciešu piegalināšanas **en** vēl grib latviešu piegalināšanu **a** voi **e** klāt pielikt un rakstīt Talsene, etc., tad tas bez apdoma darīts.»

Par to, kā vācu vietvārdus Latvijā rakstīja

priekšpadomju Latvijā, var apskatīties tā laika vārdnīcās, piem., Ernesta Bleses «Pareizrakstības vārdnīcā», kas iznāca **pirms 60 gadiem**. E. Blese Latvijas Universitātē bija ģermāņu valodu profesors. Vācu vietvārdos, kur **-n-** ir vārda saknes daļa, **-n-** paturēts un tam pievienota latviska galotne: Āchena, Bādene, Berchtesgādena, Drēzdene, Emdene, Fisene, Gīsene, Interlākena, Meisene, Minchene, Vīsbādene. Bet vārdos, kur **-en-** ir vārda izskaņa, kas atvasinājumos mainās (piem., vācu pilsētas *Kissingen* iedzīvotājs vāciski saucas *Kissinger*, ne *Kissingener*), **-en-** tiek aizstāts ar latvisku galotni: Erlanga, Gepinga, Getinga, Kisinga, Saksija, Tīringa, Vestfāle, Zolinga. Pēc šiem paraugiem arī vācu pilsētas *Esslingen* nosaukumam latviešu valodā jābūt **Eslinga**. Tāpat kā *Goldingen* ir **Kuldīga** (nevis *Kuldīgena*), *Alschwangen* – **Alsunga** (nevis *Alsungena*).

Ko saka **pēcokupācijas Latvijas** vācu valodas speciālisti? Latvijas universitātes svešvalodu fakultātes vācu valodas profesors, filoloģijas doktors Valdis Bisenieks 2002. gadā laikrakstā «Literatūra un Māksla» publicējis rakstu «Par valodas daudzveidīgumu». Viņš atstāsta pārrunas kādā tulkotāju sanāsmē Rīgā, citējot Jūlija Beļavnieka vārdus no Imanta Ziedoņa grāmatas «Tik un tā»: «Ar muļķību ir tā: tu izdari to vienreiz, izdari otrreiz, bet trešo reizi jau dari un vairs nedomā.» Sanāsmē pārrunāta arī vācu vietvārdu rakstība. Bisenieks raksta: «...protesti pacēlās arī pret valodas normētāju piekopto vienādošanas politiku, kā, piemēram, Vestfāle un Tīringa – pēkšņi kļuvušas Vestfālene un Tīringene: sekojot paraugam Esene, Gīsene. Tikai šeit ir viens bet! Vācu valodā formās *westphälisch*, *thüringisch*, *thüringer* – izskaņa **-en** zūd! Nevar jau noliegt – valodā pastāv zināma ūnifikācijas tendence! Taču šeit es zinu tikai vienu piemēru, kur līdzīgos gadījumos vietvārds būtu atveidots ar izskaņu **-ene**: Brēmene: Bremen – Bremer Musikanten. Vai tāpēc vajadzēja šo dažādību vienādot? Bet tāda jau bija padomjulaiku prakse: genocīdu pataisīt par genocīdu un pielīdzināt ķīmiskiem savienojumiem.»

Diemžēl arī daži bijušie eslingieši neapzināti atbalsta padomju laika valodas praksi.

Nav nekāda iemesla uztraukties, ka vārds Rīga pārvērstos par «Rīgi» (nominatīvā *Rīge*). Starp citu, igauņi Rīgu sauc par *Riia*.

Vēl par Eslingas un Eslingenas vārdu. Ja vārds *Eslingena* ir kāda vēsturiska **latviešu nosaukuma dokumentēta daļa**, tas šai **nosaukumā** atstājams. Bet ģeogrāfiskajam pilsētas nosaukuma veidojumam «*Eslinga*» latviešu valodā ir vairāku gadsimtu tradīci-

Atgriešanās Tobago jeb

vai hercogam Jēkabam un profesoram Edgaram Andersonam patika kaķi?

1. turpinājums (sākums septembra biļetenā)

Pēc viesošanās televīzijā apskatījām Trinidadas galvaspilsētas Portofspeinas ievērojamākās vietas, mums arī atvēlēja stundu laika pašiem pastaigāt pa pilsētas galveno, Frederika ielu. G. Gedulis pavēstīja, ka arī prezidente Vaira Vīķe-Freiberga un Imants Freibergs Frederika ielā iegādājušies suvenīrus. Ielā valdīja liela burzma, veikaliņi un kioski cits pie cita, tirgotāji centās pārdot dažādus tvartus, kuņģi turpat uz vietas tika atskaņoti. Viena stunda gan bija pārāk īss laiks...

Pēcpusdienā nopeldējāmies un gatavojāmies ļoti svarīgam notikumam. Iepriekšējā, 13. salidojumā 2005. gadā piedalījās grupa filmētāju no Latvijas – žurnālisti Ingrīda Cāzere un Kārlis Vachšteins, režisors Armands Zvirbulis un operātors Andris Bētiņš. Viņi izdeva krāšņu 2007. gada kalendāru «Latvija, Gambija, Tobago – filmējam latviešu sapņus» un šogad pabeidza filmu «Rīga. Banjul. Scarborough. Pa latviešu sapņu pēdām», ko iedeva līdzī salidojuma dalībniekiem no Latvijas un ko mums bija gods noskatīties pirmajiem. Guntars ļoti gatavojās filmas pirmizrādei, viesnīcas vestibilā izlika norādes, kur jāiet, pie kāpnēm uz otru stāvu novietoja Kurzemes hercoga karogu ar melno vēzi, telpā, kur izrādīja filmu, pie sienas vēsturisku Latvijas karogu, kas

plīvojis Rīgas pils tornī. Viņš bija izsūtījis 40 ielūgumu, diemžēl ieradās tikai Asfalta ezera gēde Amina ar savu draudzeni. Iespējams tāpēc, ka nākamā diena, 19. jūnijs, TT bija brīvdiena – Strādnieku jeb Darba diena un daudzi posās izbraukt no pilsētas.

Filma ir ļoti gaļa, tās divās daļās iekļauti ārkārtīgi daudz vēsturisku materiālu par Kurzemes hercoga Jēkaba kolonijām Gambiju un Tobago. Trīs stundas vienā vakarā nosēdēt nebija viegli, varbūt labāk vienu vakaru skatīties tikai vienu daļu, nākamā vakarā otru. Taču to noteikti ieteicams visiem redzēt un jācer, ka to izrādīs skolās Latvijā, tādējādi skolēniem izraisot interesi par mūsu vēsturi. Pēc filmas izrādes svinējām Edgara Andersona dzimundienu un, viņu pieminot, pacēlām šampanieša glāzes.

19. jūnijā ap pulksten desmitiem atstājām *Cascadia* viesnīcu, braucām uz ostu un tur gaidījām, kad varēsīm kāpt ātrlaivā uz Tobago. Visi uzvilcām krekliņus ar uzrakstu *I am a Courlander*, ko Guntars jau bija pasūtījis un atvedis no Karakasas. Neiztika bez starpgadījumiem – kamēr sēdējām uzgaidāmā telpā, kāds vietējais piepeši paķēra vairākus mūsu čemodānus un aiznesa tos uz katamarānu, lai gan neviens viņu nebija lūdzis to darīt. Acīmredzot viņš vēlējās ko nopelnīt, taču kā gan mēs čemodānus vēlāk atrastu? Pirms diviem gadiem ikvienu bagāžai

14. salidojuma dalībnieki un divas viešņas godināja prof. Edgaru Andersonu dzimundienā

piestiprināja talonu, kuŗa otra daļa bija jāuzrāda, izkāpjot Tobago. Tagad tas atcelts, visi paši noliek bagāžas telpā savus čemodānus un pēc tam atkal savāc. Augšā drīkst nest tikai nelielas somas. Laiks atkal pagāja ātri, vērojot tuvējās Venecuēlas krastus, apstaigājot kuģi un iekožot kādu kārumu, ko turpat varēja iegādāties. Šoreiz Tobago iebraucām dienā, mūs jau gaidīja autobuss un apmēram pēc 20 minūtēm sasniedzām savu galamērķi – Bruņurupuču līča viesnīcu. Iekārtojāmies istabās un vakarā tikām cienāti ar tradicionālajiem iepazīšanās kokteiļiem. Pēc vairāku dienu ceļojuma pa Venecuēlu mums pievienojās lietuviete Jūlija Minkuna.

Vakariņu laikā sāka spēlēt kāds orķestris, taču ilgi tas nedabūja mūzicēt. Dziedātāju pārtrauca pusvārdā, jo no jūras bija izlīdis bruņurupucis dēt olas, un skaļa mūzika un spoža gaismā to varētu traucēt.

20. jūnijā dabaspētnieka Dāvida Ruka vadībā devāmies ekskursijā uz kurzemnieku apmetnes vietām Plimutā. D. Ruks atzinās, ka viņam ļoti pietrūkst Edgara Andersona, no kuŗa daudz uzzinājis par Tobago vēsturi. D. Ruks mūs pavadīja vairākās ekskursijās pa Tobago, stāstot, ka kurzemniekiem, kuŗi apmetās salā, lielākās briesmas bija dažādas kaites, galvenokārt malārija, karstums un karībi, un ikviena diena bijusi cīņa par kailo dzīvību. Tobago 1639. gadā dzīvojušas apmēram 700 kurzemnieku ģimeņu. Kurzemes hercogam Jēkabam sala piederēja apmēram 20 gadu. Tobago bijis tikpat gards kumosišs kā Latvija, ko vēlējās iekarot dažādu valstu valdnieki. Un Tobago tāpat kā Latvijā vietu nosaukumi laika gaitā vairākkārt mainīti.

Vēsturnieks Edgars Andersons pirmo reizi ieradās Tobago pirms pusgadsimta, 1957. gadā, ar mērķi apmeklēt vietas, kur 17. gadsimtā bija apmetušies kurzemnieki. Līdz savai bojāejai autokatastrofā 1989. gadā viņš paspēja sarīkot septiņus latviešu salidojumus, kuŗos ieradās latvieši no dažādiem kontinentiem. E. Andersona iesākto tradīciju tagad uzticīgi turpina Guntars Gedulis. Šis bija jau septītais salidojums teiksmainajā salā, kur reiz plīvoja Kurzemes karogi, bez Edgara Andersona.

Nofotografējāmies pie Kurzemnieku pieminēkla, lai gan visi salidojuma dalībnieki vēl nebija ieradušies. Pēc tam devāmies uz Fortdžordža mūzeju un, tikko izkāpām, nezina no kurienes iznira nenosakāma vecuma vīrs ar ģitaru un sāka dziedāt kādu dziesmu, uzsveŗot, ka viņam ļoti patīk zila krāsa. «Kāda sagādīšanās!» nodomāju, arī man mīļākā krāsa taču ir zila. Jūlija Minkuna bija apķērīgāka un smaidīdama pateica, ka dziedonis gaida dzeŗamnau-

du, 100 TT naudas zīmi, kas ir zilā krāsā...

Mūzeja vadītājs Edvards Hernandess bija priecīgs, ka atkal ieradušies «kurzemnieki» un parādīja jaunās, izremontētās telpas franču celtajās bij. virsnieku kazarmās un dažādus interesantus hercoga Jēkaba laika dokumentus. Līdzšinējās mūzeja telpas remontē, un turpmāk mūzejs atradīsies divās ēkās, jo vajag vairāk telpu.

Dāvids Ruks ļoti labi zin Tobago vēsturi un reizēm iebilda Edvardam Hernandesam, jo abiem par dažiem notikumiem bija atšķirīgs viedoklis. Mūzejā ar aizkustinājumu var aplūkot daudzus priekšmetus vitrīnās: pakavu, pogas, domino un ričuraču kauliņus, karotes un nažus, korķu viļķus, pīpes – varbūt kādi no tiem piederējuši kurzemniekiem? Mūzeja direktoram pasniedza no Latvijas atvestās dāvanas – grāmatu par Kurzemi, latviešu ornamentiem, Rūjienu, kartes, grāmatzīmes.

Tobago mūzejs

Pēcpusdienā Guntars ar īrētu auto mūs divos paņēmiēnos aizveda uz Graftona putnu rezervātu, kur katru dienu pulksten četros baro putnus. Atpakaļ devāmies kājām, un pa ceļam iegriezāmies veikalā *Courland Superette*, kas atrodas apdzīvotā vietā ar nosaukumu *Black Rock*. Veikala otrais stāvs un aizmugure tāpat kā pirms diviem gadiem neizbūvēta, augšējie logi aizsisti ar dēļiem, acīmredzot īpašniekiem trūkst līdzekļu, lai darbus pabeigtu. Vai tirgošanās neko daudz neatmaksājas?

Iepriekšējā reizē maz iznāca laika peldēties, šoreiz daudzas reizes gājām peldēties Karību jūrā, vērojot, kā gārņi un pelikāni ķeŗ zivis, savukārt kaijas, skaļi brēkdamas, cenšas no tiem dabūt savu daļu.

21. jūnijā kopā ar Dāvidu Ruku braucām pusotras stundas, vispirms šķeŗsojot visu salu, un tad uz austrumiem līdz Speisides (Speyside) ciemam, kur sēdāmies

laivā un braucām uz Mazo Tobago jeb Paradīzes putna salu. Viļņi laivu pamatīgi mētāja, jo tajā pusē Tobago salai jau ir Atlantijas okeāns. Mazās Tobago salas platība ir tikai 113 hektaru. 18. gadsimtā te bijušas kokvilnas plantācijas, vēlāk audzētas cukurniedres. 1909. gadā salu nopirka Viljams Ingremss (William Ingram) un no Jaungvinejas ievēda 50 lielo paradīzes putnu (*Paradisaea apoda*), jo šai sugai tās dzimtenē draudēja izmedīšana skaisto spalvu dēļ. 1924. gadā pēc Ingrema nāves mantinieki atdāvināja salu valdībai ar noteikumu, ka tai jākļūst par dabas liegumu. Paradīzes putni salā redzēti vēl 1958. gadā. Iespējams, ka tie aizgāja bojā 1963. gada viesuļvētrā «Flora».

Nekādu ēku Mazā Tobago salā nav, tikai viena pussabrukusi būdiņa, iespējams, kādreiz tā bijusi putnu novērotāju mītne. Gājām krietnu gabalu kalnā augšup, tad atkal lejā.

D. Ruks rādīja dažādu putnu ligzdas un mazos putnēnus, stāstīja, ka salā ligzdojot ap 50 putnu sugu, bet visā TT esot apmēram 400 putnu, 617 tauriņu, 70 rāpuļu, 106 zīdītāju sugu, 181 orchideju šķirne, dažādi eksotiski insekti. Patiešām, mazā Trinidadā un Tobago ir ārkārtīgi daudzveidīga – te ir augsti, stāvi kalni, skaistas plūdmales, purvi, zemienes, Asfalta ezers, dubļu vulkāni, turklāt tie atrodas nelielā attālumā cits no cita un viegli sasniedzami.

Atgriezušies uz lielākās salas, pusdienojām īpatnējā restorānā, kas uzcelts uz milzu koka stumbra. Diemžēl nokavējām vietējo daiļamatnieku izstādi-pārdošanu, kas todien notika mūsu viesnīcā.

Jemma's Seaview Kitchen – restorāna ēka balstās uz milzu koka stumbra

21. jūnijā vakarā Sv. Andreja baznīcā Skarboro bija paredzēta filmas «*Rīga. Banjul. Scarborough. Pa latviešu sapņu pēdām*» izrāde, ko rīkoja Tobago asamblejas sabiedrības attīstības nodaļas darbinieki.

To noskatīties bija ielūgti visi salas iedzīvotāji. Guntaram līdzī devās tikai Jūlija Minkuna un Līga Siliņa. Vēlāk uzzinājām, ka uz filmas izrādi ieradās 15 cilvēku. Cienasts esot bijis sagatavots daudz vairāk skatītājiem. Daži vietējie skolotāji ieteikuši filmu saīsināt, jo tā ir par garu, lai rādītu skolēniem.

Foto: Līga Siliņa

Pirms filmas «*Rīga. Banjul. Scarborough. Pa latviešu sapņu pēdām*» izrādes ievadvārdus teica Tobago asamblejas Kultūras programmas vadītāja Sintija Alfreda

Vēlu vakarā aizbraucām uz Tobago koŗa mēģinājumu, koŗa diriģentus Guntars labi pazīst, paklausījāmies viņu dziedāšanu un uzaicinājām koristus 23. jūnijā atbraukt uz Jāņu svinībām. Tovakar ieradās pēdējais salidojuma dalībnieks – mācītājs Jānis Keggi no Bostonas.

22. jūnijā no rīta braucām uz Pidžinpuntu, jauku paradīzes stūrīti. Tur vizinājāmies pa Būkū līci laivā ar stikla dibenu, vērojām zemūdens pasauli, krāsainas zivis un koraļļus, pa lodziņu grīdā. Tie, kuŗi vēlējās, uzlika masku un peldēja kopā ar zivīm. Sēklī Nailona baseinā ūdens nebija tik silts kā iepriekšējā reizē, bet pelde, vienalga, bija jauka! Gīds stāstīja parastos jociņus, solīja, ka sievietes pēc peldes Nailona sēklī izskatīšoties jaunākas, vīrieši kļūšot gudrāki... Bieži pieminējām mūsu prezidentu Vairu Vīķi-Freibergu, nofografējāmies pie koka, pie koŗa viņa sēdējusi un lasījusi sava atvaļinājuma laikā. Spriedām, ka pie tā derētu piestiprināt kādu piemiņas zīmi.

Ēstuvē pie plūdmales draudzīgs kaķis tūlīt ielēca apmeklētājiem klēpī, saritinājās un gatavojās gulēšanai. Kioskos te var iegādāties visādas jaukas vajadzīgas un nevajadzīgas mantiņas. Šī ir ideāla vieta dīkdieņiem, kuŗiem nekur nav jāsteidzas, jo šķiet, ka te laiks ir apstājies. Taču bija vien jāatgriežas viesnīcā. Vakara enerģisks deļotājs rādīja limbo deļas un aicināja skatītājus piedalīties.

Tovakar Dzidra Šmite beidzot satika ilgi meklēto

seno draugu Aleksandru Trimu. Dzidra jau 1978. gadā, trešā latviešu salidojumā, bija Tobago, kad atklāja Kurzemnieku pieminekli. Aleksandram toreiz piederēja laiva ar stikla dibenu, un viņš ar to latviešus vedis ekskursijās. Dzidra kādā saliņā, kur vietējie latviešus iepriecinājuši ar priekšnesumiem un cienājuši ar punšu un ceptu gaļu, pazaudējusi dzintara auskaru, un Aleksandrs piedāvājis viņu vest ar laivu auskaru meklēt. Citus tūristus vedot, viņš Dzidru paņēmis līdzi, viņai, protams, nekas nebija jāmaksā. Kādu laiku viņi vēl sarakstījušies. Šogad, pošoties uz TT, Dzidra apskatījusi senas fotografijas, un viņai radās vēlēšanās Aleksandru sameklēt.

Turpmāk vēl

Nepārdomāti datumi Krievijas kultūras dienām Latvijā un Latvijas kultūras dienām Krievijā

DK LB valdes priekšsēdis saņēmis vēstuli no Lapeņuku Mirdzas, kuņā viņa pauž pārsteigumu, ka Latvijas kultūras ministrijas valsts sekretāre Solvita Zvidriņa un Krievijas pārstāvis Michails Švidkojs parakstījis vienošanos par Krievijas kultūras dienu rīkošanu š. g. 16. oktobrī Latvijā un Krievijas kultūras dienu – 2008. gada 16. jūnijā.

Mirdza Lapeņiece raksta: «Irōniski, ka laikā, kad latviešu tauta atceras un piemin komunistu nodarīto postu Latvijā, mūsu kultūras delegātus uzņems Maskavā, un mēs uzņemsim Krievijas kultūras pārstāvjus Latvijā. Ko Latvijas valsts un tauta no šīs apmaiņas iegūs? Izvēlētais laiks kultūras dienām ir nepārdomāts, jo šogad oktobrī paiet 90 gadu kopš komunistiskās revolūcijas uzvaras Krievijā, ko oficiāli vai neoficiāli pieminēs.

Katru gadu atceramies 1941. gada 14. jūnijā uz Sibīriju deportētos; Krievijas uzbrukumu robezsargiem Masļenkos 15. jūnijā; pēdējos dziesmu svētkus neatkarīgā Latvijā 16. jūnijā; pirmās krievu okupācijas sākumu 17. jūnijā; svinam Jāņus 23. un 24. jūnijā; 2008. gada jūlijā paies 135 gadi, kopš pirmiem Vispārējiem latviešu Dziesmu svētkiem Latvijā.

Jāšaubās, vai mūsu tautas traģisko notikumu atceres dienās būtu vēlama bijušo okupantu vai viņu pēcteču klātienē.»

Mirdzas Lapeņieces vēstule tika nolasīta DK LB valdes sēdē 12. septembrī. Valdes locekļi atbalsta vēstules autorei viedokli un nolēma sazināties ar ALAs valdi, aicinot nosūtīt protestu Latvijas valdībai un ieteikt kultūras dienām izvēlēties citus datumus.

Redzēts, dzirdēts, lasīts, novērots

■ Trio – Artūrs Rūsis (Losandželosa), Ēriks Kīns (Čikāga) un Edmunds Mednis (Milvoki) no 13. jūlija līdz 29. jūlijam rīkoja koncertturneju pa Latviju. Koncerts bijis arī Liepājā, un laikrakstā «Kurzemes vārds» lasāms, ka mūziķi atraduši «īsto frekvenci» un «Artūra balss nelika vilties» Pēc koncerta mūziķiem daudzi pateikušies ar asarām acīs, un Artūru tas ļoti aizkustinājis.

No labās: Artūrs Rūsis, Edmunds Mednis un Ēriks Kīns dzied Liepājas estrādē «Pūt, vējiņi!»

■ DK LB valdes locekļi 12. septembra sēdē nolēma \$11000 no biedrības uzkrātiem līdzekļiem sadalīt labdarīgiem mērķiem vietējām organizācijām: vīru korim «Uzdziedāsim, brāļi!» 2500 dolaru koncertturnejai Latvijā 2009. gadā; XV Rietumkrasta Dziesmu svētku rīcības komitejai \$3000; grāmatu sūtīšanai uz Latviju \$1500; latviešu namam inventāra iegādei \$3000; latviešu svētdienas skolai \$1000.

■ Valdis Pavlovskis bijis Latvijā un apmeklējis Imanta Tilgasa atdusas vietu Lejasciema kapos un Anša Blāķa – Mazsalacas kapos.

■ Ingrīda Muižniece un Anna Čakste-Rollina viesojās pie Irēnas Birznieces, kas tagad strādā Gruzijā. Lūgsim viņas pastāstīt, ko piedzīvojušas un redzējušas.

■ Maija Volfa un Silvija Kurmiņa ar kuģi ceļojušas no Itālijas līdz Skandināvijas valstīm.

■ Ansim Muižniekam Latviešu ārstu biedrības prezidents Pēteris Rīgā Latviešu ārstu biedrībā pasniedzis Latvijas veselības ministrijas piešķirto Atzinības rakstu.

■ 1. jūnijā Čikāgā Pēterim un Michellei Muižniekiem piedzima meitiņa Eleonora Ingrīda Muižniece, Anša un Ingrīdas Muižnieku piektā mazmeitiņa un sestais mazbērns. Apsveicam viņus ar šādu bagātību!

Atgriešanās Peru

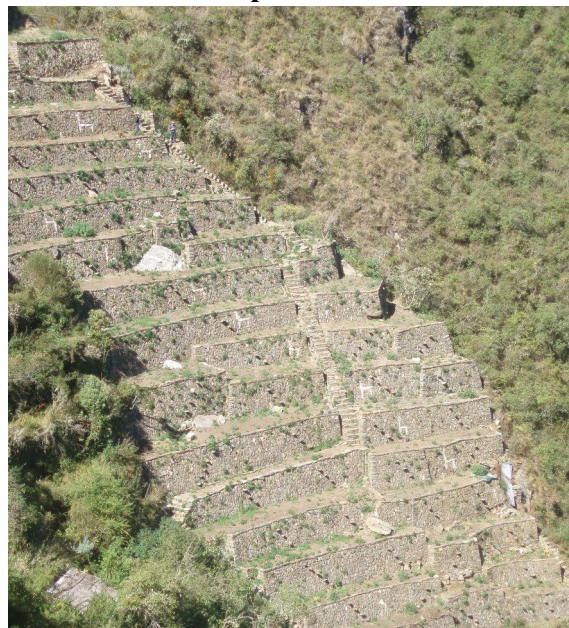
Ilze Nagaine šogad atkal devās uz Peru. Ar domubiedriem viņa vairākas dienas pavadīja ceļā uz seno inku pilsētu Peru dienvidos Čokekiro (Choquequirao), kur viņus sagaidīja lielle kondori. Spāņi šo pilsētu, tāpat kā Mačupikču, neuzgāja. Pilsēta tika at-rasta 1834. gadā, pēc tam atkal aiz-mirsta. Pirmie izrakumi te sākti tikai 20. gadsimta 70. gados, kad pilsēta jau bija pamatīgi izpostīta. Pilsētas no-saukums kečvu valodā nozīmē «zelta šūpulis». Ap galveno laukumu te bijuši tempļi un valdības ēkas, kā arī aris-tokrātu mājas. Te bijuši daudz kanāļu, akvaduktu un aku. Ceļa uz turieni vēl nav, tikai taciņa pāri kalnu grēdām. Kāpiens bijis ļoti grūts, taču Ilze iz-turēja. Dažas dienas Ilze pavadījusi

Ilze Nagaine uz vienas no senās inku pilsētas terasēm

Inku pilsētā zied anīss

Pa terasēm pastaigājas lamas

Noderīgas mājaslapas

<http://kgbdocuments.eu/> – angļu valodā ievietoti Lietuvas KGB nodaļas archīvi no 1960. līdz 1985. gadam; drīz tiem pievienos Latvijas un Igaunijas dokumentus.

www.poga.lv – dažādas interesantas fotogrāfijas.

www.notikumi.lv – sarīkojumu kalendārs Latvijā.

<http://www.vienadiena.lv/?cIng=LV> – apmēram 180 foto-grafu 31. augustā iemūžināti notikumi Latvijā.

<http://www.wunderground.com/global/stations/26422.html> – laika ziņas jebkurā pilsētā, valstī, kā arī pasta nodaļu kodi

Laiks ir ašāks par slinkām rokām: salāpīji ziemas drēbes – jau koki plaukst, salāpīji vasaras kārtu – jau ūdens ledū.

Trim ļaudīm, kuri vienādi jūt, – ūdens pārvēršas zeltā, trim ļaudīm ar dažādām domām – zelts pārvēršas smiltīs.

Pārvākšanās – labākais dzīvesvietas novērtēšanas veids.

Austrumu gudrības

APSVEICAM!

Kristīne Brecko šogad absolvēja *Cornell University*, iegūstot bakalaura gradu ekonomikā un franču valodā. Kristīne dzīvo Ņujorkā un strādā administrācijas konsultēšanas (management consulting) kompanijā. Kopā ar vecākiem Kristīne izbrauca no Latvijas 1999. gadā un mācījās vidusskolā Losandželosā. Attēlā: Kristīne ar māsu Elsu un vecākiem Ivetu un Pēteri Brecko izlaiduma dienā

Aicinājums māksliniekiem pedalīties izstādē

«Diasporas māksla atgriežas»

Pasaules latviešu mākslas savienība aicina latviešu izcelsmes māksliniekus pedalīties izstādē «Diasporas māksla atgriežas», iesniedzot pieteikumu lapu līdz 2007. gada 21. decembrim.

Izstādi atklās Valmieras novadpētniecības muzejā 2008. gada rudenī. Pēc tam tā ceļos pa Latvijas novadu muzejiem, lai tautai būtu iespēja iepazīties ar mūsdienu latviešu mākslu no visas pasaules.

Pasaules latviešu mākslas savienības mājaslapa tīmeklī: www.latvianart.org

Sīkākas ziņas iespējams iegūt, rakstot vai zvanot Leldei Kalmītei:

10830 South Hale Avenue

Chicago, IL 600643-3342

Tālr.: 708-369-2355

E-pasts: lkalmite@latvianart.org

Galerija *Baltic Crossroads*

3929 Fountain Ave, Los Angeles, CA 90029

Tālr.: 323-664-6216; 818-653-9961 (kabatas)

Grāmatas, rotaslietas, audumi, keramikas izstrādājumi, apsveikuma kartītes, kartes, fotografijas, mākslas darbi: gleznas, grafikas, akvareļi, plakāti

Galerija atvērta katru dienu, izņemot pirmdienas

UZMANĪBU!

Dienvīdkalifornijas latviešu kreditsabiedrība, rudenim sākoties, piedāvā īslaicīgu aizdevumu izpārdošanu no 2007. gada 1. septembra līdz 30. novembrim. Aizdevumu piedāvājums par «izpārdošanas» procentiem ir jaunu auto iegādei ar maksimālo aizdevumu līdz \$30,000.00

par 4,95% APR* līdz sešiem gadiem

Ieteicam ievērot, ka jaunie, vēl nepārdotie 2007. gada auto tiks piedāvāti par zemākām cenām, lai atbrīvotu vietu jaunajiem, 2008. gada modeļiem. Izmantojiet izdevību!

Par aizdevumiem sazināties ar Ilgu Jankovski,
tālr.: 818-783-1437

*APR – Annual Percentage Rate

Atmiņas trenēšanas seminārā

Biļetena vasaras numurā bija ziņots, ka 22. jūlijā latviešu namā notiks atmiņas trenēšanas seminārs, kurā nolēmu piedalīties. Biedrības istabā sanāca apmēram ducis klausītāju. Nora Mičule stāstīja, kas ietekmē atmiņu un var to uzlabot: pareizs ēdiens, pietiekami ilgs naktsmiers, garīgā un fiziskā vingrošana. Uzzinājām, ka svaru cilāšana attīsta smadzenes. Atmiņu labi trenē krustvārdu mīklu risināšana, svešvalodu mācīšanās. Nora skaidroja, kas ir normāls atmiņas apjukums un kas vairs nav normāls. Mēdz gadīties, ka piemirstam vārdus vai neatceramies kādus sīkumus. Tas nekas. Taču jāsāk uztraukties, ja cilvēks nezina, kur dodas un kāpēc, ja ieliek gludekli ledusskapī un rokaspulksteni cukurtraukā.

Nora bija atnesusi dažādus uzskates līdzekļus. Viņa aicināja apiet trīs reizes apkārt telpai, visu novērot un pēc tam uzrakstīt, ko redzējām. Sēdējām un rakstījām: ... divas sērkokociņu kastītes ... žurnāls ar Laura Reinika attēlu uz vāka ... māla krūze ar nosistu rokturi ... rokassoma uz galda ... utt. utt.

Uz atsevišķa galda atradās dažādi veselīgi ēdieni – semināra beigās grauzām burkānus, ēdām zemenes, skraukšķinājām riekstus, ēdām gan svaigas, gan žāvētas zīlenes.

Semināra dalībnieku vidū bija arī viešņa no Austrālijas – Milvoku vijolnieka Ērika Kļaviņa māte Maruta Kļaviņa. Beigās Nora nospēlēja dziesmu, ko Lauris Reiniks bija veltījis Vairai Viķei-Freibergai un nodziedājis viņas atvadu ballē.

Viss, ko Nora Mičule stāstīja un rādīja, bija loģisks un saprotams, nebija nekā jauna un nedzirdēta, taču mēs bieži par to nepadomājam. Bija interesanti visu noklausīties un pārdomāt. Pāris stundas pagāja ātri un bija omulīgi.

Helēna Hofmane

Atmiņas trenēšanas semināra dalībnieki

Ne jau visas bērniņas atmiņas ir jaukas

Slīkšana

Man bija apmēram deviņi gadi, kad pavasarī pēc skolas ar klasesbiedru gājām apskatīt pārplūdušo Abavu, jo tādiem puīšļiem viss jāredz. Skats bija tiešām ļoti iespaidīgs – ūdens sedza pat daļu no upes senlejas, kājas kļuva mitras, un jutāmies lieliski! Piepeši mans draugs pazuda kādā bedrē, ko nebijām pamanījuši. Viņš iznira, un es sniedzu roku, lai viņu izvilktu, bet viņš ierāva mani ūdenī un pānikā apkampa tik cieši, ka rokas gandrīz vairs nevarēju pakustināt. Man tomēr izdevās kaut kā no viņa tvērieniem atbrīvoties, izgrūdu viņu ārā un pat neatceros, kā es pats izķepurojos, jo peldēt abi nepratām. Izspļāvām ūdeni un slapji kā ūdenszurkas vilkāmies mājās. Cilvēkam, kas slīkst, roku nedrīkst dot, jāpasniedz nūja vai kāds apģērba gabals, ja nekā cita nav.

Pelīte

Kandavā katru gadu notika lielais rudens tirgus, ko sauca par Miķeļa tirgu. Tas bija ievērojams notikums, un visi vēlējās tajā piedalīties. Mani pēc nelielas cīkstēšanās arī paņēma līdzī. Visiem zināms, ka bez naudas uz tirgu nav ko iet. Mans kapitāls bija 10 santimu. Tirgū bija dažādi brīnumi. Redzēju, ka kāds tirgotājs no krūšu kabatas izņēma mazu pelīti, uzlika uz rokas, un pelīte sāka skriet no vienas rokas uz otru. Man traki gribējās tādu pelīti. Tā maksāja 10 santimu, nopirku to, izdodod visu savu ietaupījumu. Diemžēl mana pelīte neskrēja. Nebiju ievērojis, ka tirgoņa pelīte ar neredzamu aukliņu piesieta pie pogas – roku attālinot, šķita, ka pelīte skraida.

Karuselis

Tirgū bija arī karuselis. Šodienas bērni labi zina, ka karuseli griež motors, taču nez vai viņiem zināms, ka agrākos laikos to grieza desmit puikas karuseļa augšā, no lejas viņi nebija redzami. Pēc 10 griezieniem ļāva vienu reizi sēdēt uz zirdziņiem. Tā kā visu savu bagātību biju izdevis par pelīti un brauciens arī maksāja 10 santimu, pieteicos griezt karuseli.

Jau pie pēdējiem griezieniem man apreiba galva, gandrīz vairs negribējās zirdziņam kāpt mugurā, taču nopelnītais brauciens jāizmanto! Pēc brīža man kļuva pavisam nelabi, un izgāzu savu kuģa saturu, laikam pat apšķiežot tuvāk stāvētājus. Tā beidzās mani

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU KREDITSABIEDRĪBA

Informācijas tālruni:

kasieris Roberts Virza – 626-966-6360

aizdevumi – Ilga Jankovska – 818-783-1437

Pašreizējās aizdevumu likmes

1. Paju (noguldījumu) nodrošinātiem aizņēmumiem līdz 5 gadiem par 4.875% APR*.
 2. Jaunu auto iegādei maksimālais aizdevums \$30.000 līdz 6 gadiem par 5.5% APR.
 3. Mazlietotu auto (ne vairāk kā divu gadu vecu) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$30.000 līdz 4 gadiem par 6.0% APR, līdz 5 gadiem par 6.5% APR.
 4. Augstākas kvalitātes auto (vecāku par 2 gadiem) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$30.000 līdz 5 gadiem par 7.0% APR.
 5. Caurmēra kvalitātes auto (vecāku par 2 gadiem) iegādei 75% no izmaksas, bet ne vairāk kā \$20.000 līdz 4 gadiem par 7.5% APR.
- Ja aizdevuma pieprasītāja ienākumi un kredītvēsture nav saskaņā ar caurmēra prasībām, auto pirkšanai varētu būt nepieciešams galvotājs, bet varam arī piedāvāt *competitive terms* biedriem ar izcilu kredītu.
6. Aizdevumi ar vienu vai diviem galvotājiem, ne vairāk kā \$10.000 līdz 5 gadiem par 9.5% APR.
 7. Aizdevumi pret parakstu, ne vairāk kā \$5000 līdz 4 gadiem par 10.5% APR.

*APR – Annual Percentage Rate

Interesentus par nekustamo īpašumu hipotēkāriem aizdevumiem lūdzam sazināties ar kredītsabiedrības aizdevumu pārstāvi. Atgādinām, ka daļējus vai pilnus papildmaksājumus var izdarīt katrā laikā bez soda maksas, tā dzēšot parādu ātrāk, bet šie papildmaksājumi neaizstāj kārtējos mēneša maksājumus, kas pēc likuma ir jāturpina. Noguldījumu dividendes tiek noteiktas katra pusgada beigās un pieskaitītas noguldījumiem. Pieprasiet informāciju par dzīvības apdrošināšanu uz noguldījumiem un aizdevumiem!

**NEVAIROSIM SVEŠU ĻAUŽU BAGĀTĪBU, BET GAN PAŠI SAVU –
NOGULDĪSIM UN AIZŅEMSĪMIES NAUDU PAŠI SAVĀ KREDITSABIEDRĪBĀ!**

Dienvidkalifornijas latviešu kredītsabiedrības valde

Mums zudušie

Edīte Irēna Kubiaka

1950. g. 30. VI – 2007. g. 17. VIII

Edīte ar māsu Kristīni dzimušas Ņujorkā. Kopā ar māti Veltu viņas atbrauca uz Kaliforniju, kad bija vēl pamazas meitenes. Kalifornijā māte apprecējās ar armēni Nubāru Saiarmani, kas palīdzēja meitenes uzaudzināt. Māte Velta saslima un ilgi slimoja ar vēzi. Edīte viņu pacietīgi kopa. Edīte beidza

Stoktonā ar maģistra gradu psiholoģijā, viņai bija tiesības mācīt divgadīgā kolledžā. Sākumā viņa strādāja Losandželosas pilsētas kolledžā, vēlāk pārgāja darbā Robinsona personāla nodaļā. Edītei patika ceļot, un kopā ar māti un māsu viņas apceļoja ļoti daudzas vietas. Viņai ļoti patika arī slēpēt, un pat kājas lūzums viņu neatturēja no slēpēšanas. Tiklīdz kāja saauga, Edīte atkal sprādzēja slēpes pie kājām.

Cukurslimība Edītei uzbruka pēkšņi. Žēlsirdīgā māsa, kas Edīti pārbaudīja katru otro nedēļu, teikusi, ka tik smagu slimības stāvokli viņa redz pirmo reizi. Par spīti nekontrolējamai cukurslimībai, Edīte bija pozitīva un centās dzīvot, cik nu normāli iespējams, nekad nesūdzējās par savu slimību un neizrādīja, cik viņai grūti. Viņa ilgus gadus bija draudzē, kad vien spēja un jaudāja, nāca palīgā draudzes dāmām, piedalījās nama sēdēs, darbojās kreditsabiedrībā, būdama draudzes pārstāve. Audzūtēvs Nubārs raksturoja Edīti – inteliģenta, gudra, līdzcieģīga. Mēs pārējie atceramies, ka viņa bija laipna un draudzīga.

Atvadu dievkalpojums notika 1. septembrī latviešu baznīcā. Prāvests Dāvis Kaņeps vadīja dievkalpojumu divās valodās, jo bija daudz nelatviešu. Dziesmas bija latviešu valodā. Ērģeles spēlēja Dr. Egīls Ozoliņš. Imeriešu pārstāve Dzintra Švarca teica atvadu runu un nolika ziedus. Atvadu vārdus teica arī kreditsabiedrības pārstāve Ilga Jankovska. Žēlsirdīgā māsiņa, kas aizgājēju visbiežāk satika, cildināja viņu kā drosmīgu un pacietīgu cilvēku.

Pēc dievkalpojuma bēriniēki devās uz Glendāles Meža kapiem (Forest Lawn), kur Edīte tika guldīta

Augšāmcelšanās (Ascension) nodalījumā, pēc tam pavadītāji atgriezās baznīcas zālē, kur Liene Linde ar palīdzēm bija klājusi bagātīgu bērņu mielasta galdu.

Skumst māsa Kristīne Tetere, audzūtēvs Nubārs Saiarmans, daudzi draugi un paziņas.

Helēna Hofmane

Charles Gonia

1925. g. 27. VIII – 2007. g. 15. VI

Čarlu pazina daudzi latvieši, jo viņš mēdza nākt sievai Luīzei līdzi uz latviešu sarīkojumiem, un viņiem bija daudz latviešu draugu. Čarls dzimis *Benton Harbor* pilsētā Mičigenā. Tai laikā Amerikā bija smagi ekonomiskie apstākļi, un Čarlam bija ļoti pieticīga bērnība.

1947. gadā viņš beidza Annapoles jūras akadēmiju ar inženiera gradu. Viņš kalpoja uz trim iznīcinātāju kuģiem un, ieguvis leitnanta pakāpi, 1954. gadā atstāja dienestu, jo bija apprecējies ar Luīzi un domāja par ģimenes paplašināšanu. Meita Elīzabete tagad ir advokāte Pasadenā.

Kalifornijā viņš darbojās aizsardzības industrijā, desmit gadu strādāja *Librascope, Inc.*, tad kopā ar sešiem citiem nodibināja firmu *Ocean Technology, Inc.*, kurā viņam bija dažādi tehniski un svarīgi administratīvi pienākumi.

Vēl pirms pensionēšanās Čarls sāka nopietni pievērsties rakstīšanai, sākumā sacerēja dzejoļus, bet 1992. gadā pensionējies, ķērās pie romāna rakstīšanas. Piemiņas brīža dalībnieki varēja paņemt līdzi dažus viņa sacerētus dzejoļus. Čarls 45 gadu vecumā saslima ar vēzi, bet to uzveica un nodzīvoja vēl 37 gadus. Viņš aizgāja pēkšņi un mierīgi pats savā mājā, naktī pēc meitas Elīzabetes dzimumdienas nosvinēšanas. Ar Luīzi laulībā aizvadīti 54 gadi.

Atvadu mielasts notika 12. augustā privātā golfa klubā Tarzanā. Pēc pusdienām radi, draugi, paziņas stāstīja savas atmiņas par Čarlu. Visaizkustinošākās bija meitas Elīzabetes atmiņas. Tēvs, lai cik smagi strādājis, vienmēr atradis laiku ģimenei. Meita stāstīja, kā tēvs viņai palīdzēja gatavot mājasdarbus. Viņš tos nepildīja, kā dara citi vecāki. Viņš

mājasdarbus ar Elīzabeti (Luīze esot pukojusies – pulkstenis jau vienpadsmit vakarā, laiks doties pie miera!) un tad licis Elīzabetei pašai visu izdarīt. Viņš mācīja Elīzabeti **domāt**, un tas viņai vēlāk dzīvē un viņas advokātes darbā ļoti noder. Viņš iemācīja viņai dzīvot savu dzīvi un nebūt atkarīgai no citiem. Iemācīt patstāvību – tas ir vērtīgākais, ko vecāki saviem bērniem var dot...

Runātāji mainījās cits pēc cita, runāja gan latvieši, gan nelatvieši. Vairāki uzsvēra, cik ļoti Čarls mīlēja savu dzimteni, cik liels Amerikas patriots bija un cik daudz no Čarla varēja mācīties. Dzintra Janava pieminēja, ka Čarls nekad neizrādīja, ka latviešos nejūtas ērti. Kaut Čarls pats dzīvē daudz bija sasniedzis, viņš bija pazemīgs un aplam necieta lielībniekus. Dr. Dzintris Vallis atcerējās, ka kādās viesībās peldbaseina malā stāvējis vīrs smalkā uzvalkā un *Gucci* korpēm kājās, cilājis kokteiļa glāzi un nemiņīgi stāstījis, kas viņš par varenu vīru. Čarls, gažām iedams, it kā nejauši viņam piedūries, un lielībnieks ielidojis peldbaseinā... Čarls vienmēr citus uzmundrinājis. Reiz, kad kāds pārlietu gaudies par aug-stiem nodokļiem, Čarls mierinājis, lai taču priecājosies – ja jāmaksā lieli nodokļi, tas nozīmē, ka ir lieli ienākumi. Visas šīs atmiņas klausoties, mēs gan pasmējāties, gan notraucām pa asarai. Beigās Māra Rozentāle nolasīja Čarla mīļāko dzejoli. Piemiņas brīža vadītājs beigās secināja, ka Čarlam šī pēcpusdiena būtu

Charles Gonia

I know days

*I know days when only love
can feed the spirit,
heat the passions, stir the soul.
satisfy the aching hunger;
only love feed the flame.*

*I know days when lack of love can
darken daylight,
blunt the edges, dull the drive,
weaken taste and slow the juices;
lack of love can dim the view.*

*I know days when loss of love
can drain the marrow,
bleed the essence, bend the mind;
love unnoticed, love rejected,
loss of love can starve the soul.*

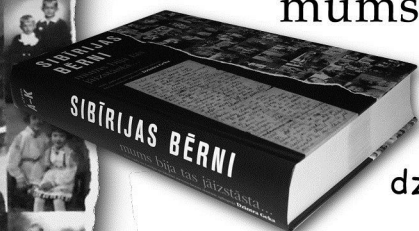
*I know days when only love
can nourish living,
love for woman, love of life,
love of truth and love for people;
only love can nourish life.*

Iznākusi grāmata!

SIBĪRIJAS BĒRNI

mums bija tas jāizstāsta...

Grāmatā publicēti visi aizvesto bērnu vārdi un dzīvi palikušo dzīvesstāsti.

1. sējums

A-K

CENA: \$60 USD + \$20 sūtīšanas izdevumi

Grāmatā ir 1150 lpps.

Pirmais sējums, uzvārdi A-K

Grāmatu varat pasūtīt no sabiedriskā fonda "Sibīrijas Bērni"

Var arī pasūtīt Dzintras Gekas dokumentālās filmas

Jon Baltmanis
7605 Evergreen Dr. West
Waupaca, WI-54981
Tel. (715) 256-1783
baltictc@execpc.com

1991 SIBĪRIJAS BĒRNI

Jauna grāmata

Fišbachas viršos
1945 - 1950

Dzīve nometnē rakstos un attēlos

Sīka dokumentācija par dzīvi latviešu bēgļu nometnē Fišbachā; 500 lpp. ar faktu materiāliem no nometnes laika periodikas papildināti ar bijušo Fišbachlešu personiskām atmiņām un vairāk nekā 450 attēliem;

Plašs personu rādītājs ar vairāk nekā 1000 vārdiem;

Grāmatas beigās katras nodaļas pārskats angļu valodā;

Cena US \$40.00 ieskaitot sūtīšanu uz ASV, Kanādu, Austrāliju un Vāciju. Uz Latviju US \$50

Grāmatu piedāvā Ansis Pommers
102 Ravinia Way
Los Gatos, CA 95032

Tālr.: (408) 356-4608

e-pasts: ansis@engineeringpubs.com

Ziemeļkalifornijas latv. ev. lut. draudze piešķir Artura Jullas stipendijas

Centīgiem universitātes, kolledžas vai kādas citas valsts atzītas augstākās mācību iestādes studentiem iespējams saņemt finansiālu atbalstu, kopumā līdz \$1000.

Stipendijas piešķir studentiem, kuriem ir ne tikai labas sekmes, bet arī interese par latviešu valodu, kultūru, kuŗi iesaistījušies latviešu sabiedriskā darbā. Priekšroka Ziemeļkalifornijas un ASV rietumkrastā dzīvojošiem studentiem. Pieprasītājiem jāiesniedz dzīves apraksts, kuŗā minēti sasniegumi, aktīvitatē un nākotnes ieceres. Pieprasījums un vismaz divu sabiedrisko darbinieku, piemēram, skolotāju vai mācītāju atsauksmes iesūtāmas līdz š. g. 25. oktobrim draudzes priekšniekam Guido Bergmanim 678 Daffodil Drive, Benicia, CA 94510 Tālr.: 707-748-0138

Vasara Latvijā

Latvijas Avīzei ir īpašs pielikums par tūrismu Latvijā; katram Latvijas apgabalam veltīts atsevišķs izdevums. Lasīju par Latgales brīnumiem, un aprakstā par Latgales jūru (Rāznas ezeru) bija mudinājums braukt atpūsties, jo ezerā esot ļoti tīrs ūdens! Kā gan lai nepārbauda šādu apgalvojumu? Man jau sen bija vēlēšanās pabūt pie šī 57 km² lielā zilā plašuma! Kārtīgi izpeldējies, jutos brīnišķīgi atsvaidzināts un meklēju LA pielikumā «Dabas Takas» nākamo atpūtas vietu.

Pabiju arī Kurzemē. Pie Mazirbes atrodas Pēterezera dabas taka. Tā šķērso vairākus kilometrus gaŗas kāpas (kangarus), kas mijas ar šaurām, pārpurvotām ieplakām (vigām), lielākoties zemajiem purviem. Nekur citur Latvijā nav tādu dabas parādību kā šajā Ziemeļkursas piejūras novadā. Kangaru virsotnēs aug priedes, ielejās ir purvainas pļavas ar ūdenszālēm. Platākā vigā iegūlies Pēterezers, kurā ir brīnišķīgas ūdensrozes! Mežā lasīju mellenes, dzērvenes un brūklenes. Dzērvenes vēl nebija nogatavojušās, tomēr kādu ogu nogaršoju.

Pie Mazirbes, uzkāpjot bijušajā padomju robezsargu novērošanas tornī kāpu zonā, skatījos, kā saules aplis grima jūrā un pie paša apvāršņa iezīmējās Sāmsalas dienvidu gals.

Vēroju ainavas no Smiltenes skatu torņa, Cēsu baznīcas torņa, Munameģa skatu torņa, Ormaņkalna skatu torņa un Neretas baznīcas torņa. Par katru ir savs stāsts, bet sāksu no otra gala. Neretā tikos ar mācītāju Aldi Pavloviču. Pavadijām dažas dienas kopā. Aldis parādīja vietas, kur nekad nebiju bijis. Iepazinos ar Neretas draudzes padomes locekļiem, Saukas

Skats no Ormaņkalna uz Saukas ezeru

draudzes goda priekšnieku Klūdziņu, kas sirsnīgi un zinīgi stāstīja par Saukas baznīcas vēsturi. Kopā ar sauciešiem piedalījos dievnama uzkopšanas talkā. 5. augustā bija Saukas draudzes 440 gadu un dievnama 180 gadu svētki. Dievnams bija pilns ļaužu. Pēc svinīgā dievkalpojuma bija pikniks. Sadraudzība un Dieva žēlastība. Apsveikumi un atvadas. Mani aicināja atbraukt atkal, un, ja kāds Dienvidkalifornijas draudzes loceklis ciemojas dzimtenē, viņi katrā laikā mīļi gaidīti!

varbūt, skatoties pa trūcīgu iedzīvotāju māju logiem, viņi redzēja mūs ejot pa ielu. Par mūsu gadskārtējo palīdzību draudzes locekļi sirsnīgi pateicās – gan par naudu un tikpat izjusti par morālo atbalstu.

Anna Ābele
pie ziņojumu

Neretā bija izdevība redzēt skolu, kurā mācās mūsu «adoptētie» bērni. Bērņus nesastapām, bet priekšnamā pielika dažas šo vietu fotografijas.

Fiziski lielākais pārbaudījums bija divu dienu ilga brauciens ar divriteņiem. Agrā rīta stundā Rīgas galvenajā stacijā 11 jauni cilvēki un viens vecāks vīrs (galve-nokārt no Rīgas Lutera draudzes) iegādājās biļetes, sēdās dienas pirmajā vilcienā uz Lugažiem (pie Valkas) un brauca

Kempings Igaunijā

No Lugažiem līdz Valkai ir četri kilometri. Valkā šķērsojām Igaunijas robežu un braucām 80 km līdz Rouges ciemam, kur pārnakšņojām kempingā. Tur izpeldējāmies Igaunijas dziļākā (38 m) ezerā *Rõuge Suurjärv*. Dridžu ezers Latgalē ir dziļāks – 56,1 m.

Pašā Munameģī uzkāpām 30. jūnija rītā pēc brokastīm. No Rouges līdz Hāņjai ir tikai deviņi kilometri, un turpat atradām norādes uz Baltijas augstāko virsotni (318 m vjl). Mēs, latvieši, protams, nožēlojam, ka nepaņēmām līdzī lāpstas, lai noraktu astoņus metrus un Gaiziņš iegūtu šo ievērojamo titulu! (Taču samierinājāmies, jo mums toties ir dziļāks ezers!) Atradām skatu torni, bet maz ko redzējām, jo rīts bija miglains un drēgns! Pētījām kartē, kā doties atpakaļ līdz robežpunktam Veclaicē. Galvenais bija laikus nokļūt Apē vai Alūksnē. Tur mums bija jāsaņem autobuss uz Rīgu.

Trijātā izvēlējāmies doties uz Alūksni. Laiks pamazām noskaidrojās, īpaši, tuvojoties Dēliņkalna paugurienei. Netālu no Alūksnes kādā ceļa līkumā pavīdēja Alūksnes ezers! Tas bija lielisks skats. Pilsētā apbraukājām centru un ezera piekrasti. Pie draudzes mācītājmājas aplūkojam Glika stādītos ozolus.

Pikniks Veclaicē

**Darbs māju un logu tīrīšanas uzņēmumā Kalifornijā, Orange County; Iespēja nopelnīt \$400-\$500 nedēļā; apmāca tos, kuriem šajā darbā nav pieredzes. Lieliska iespēja baudīt Kalifornijas jaukus un strādāt; sīkāka informācija:
949-588-5835 vai 949-290-3122**

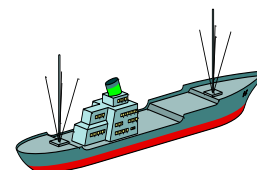
**LANDMARK
PRINT & COPY**
PRINTING • COPYING • DESIGN

Peter BRECKO

14762 Ventura Blvd., Sherman Oaks, CA 91403
818.783.4900 • fax 818.783.4395
LandmarkPC@sbcglobal.net

Lietuvieša un igauņa firma *Areex International Trading Co* sūta uz Latviju un piegādā personiskus un komerciālus saiņus (arī auto, mēbeles, mājsaimniecības piederumus u. tml.). Saiņus pieņem svētdienās no plkst. 10 līdz 12 pie Losandželosas latviešu nama *1955 Riverside Dr.* Uz Latviju saiņus izsūta reizi mēnesī, cena: \$1.50 par mārciņu, nav svara ierobežojuma; maksa par katra saiņa nogādāšanu jebkurā vietā Latvijā – \$10.00 Izziņas: 310-549-3900 vai: 323-666-0248; kabatas tālr: 323-401-5378 e-pasts: info@areex.com Firmas mājaslapa: www.areex.com

SANDIEGO LATV. EV. LUT. DRAUDZE
Mācītājs Dāvis Kaneps
611 Pruitt Drive
Redondo Beach, CA 90278
tālr.: 310-621-9572

Grace Lutheran Church
3993 Park Boulevard, San Diego, CA 92116
21. oktobrī Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu plkst. 3.00; pēc dievk. kafijas galds
Sandiego latv. ev. lut. draudzes priekšnieks:
Jānis Legzdīņš
4576 Mississippi St. #6, San Diego, CA 92116;
Tālr.: 619-299-3624; e-pasts: janis@legzdins.com

Dāmu komiteja:
Maiga Bērziņa, tālr. 619-702-8077
Antra Priede, tālr. 619-225-0817
Aida Zilgalve, tālr. 760-439-9847

Kasieris: Jāzeps Vingris
3627 32nd Str, Apt 4 San Diego CA 92104
Lūdzam draudzes nodevas un ziedojumus rakstīt uz **J. Vingris** vārda un nosūtīt viņam
www.sandiegodraudze.com
www.sandiegodraudze.us

Draudzes Ziņas

Elkšņu dievnams

Izkaisīto latvju draudzi, Kungs, žēlo, stiprini un saudzi, Liec Kristus Garā pieņemties!
Kas gan mēs bez Tevis būtu, Mums visa dzīve kopā grūtu, Ja nepalīdzi Tu mums, Dievs.
Tu mūsu spēks un sargs, Kad uznāks negaiss bargs Laikā grūtā,
Kur tversimies, Ko lūgsimies? – Tik Tevi: Pie mums piestājies!

(221) Jānis Strautnieks

DRAUDZES AMATPERSONAS

Prāvests Dāvis Kaņeps : 1927 Riverside Dr., Los Angeles, CA 90039	(310) 621-9572
Priekšnieks Jānis Lejnīks : 8682 Larthorn Dr., Huntington Beach, CA 92646	(714) 968-9992
Kasiere Tamāra Rūse : 31 Laguna Woods Dr., Laguna Niguel, CA 92677	(949) 443-2150
Sekretāre Daina Ābele : 2908-B Camino Capistrano, San Clemente, CA 92672	(949) 443-5170
Dāmu kom. priekšniece Liene Linde : 29 Sunset Ave., #1, Venice, CA 90291	(310) 396-5244
Dāmu kom. kasiere Viola Lāce : 2890 Tiffany Lane, Simi Valley, CA 93063	(805) 522-0185

E-pasts: davis_kaneps@verizon.net

Tālrunis birojā: 323-664-9411

Dienvidkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes izdevums

***Draudzes dzīves kalendārs 2007. gada
oktobrī un novembrī***

**svētdien, 7. oktobrī plkst. 11:00 Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu;
pēc dievkalpojuma pusdienas un Bībeles stunda**

svētdien, 14. oktobrī plkst. 11:00 vārda dievkalpojums

svētdien, 21. oktobrī plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu

**svētdien, 28. oktobrī DIEVKALPOJUMA NEBŪS;
draudzes darbinieki piedalīsies LELBAs rīkotā Nākotnes konferencē Čikāgā**

**svētdien, 4. novembrī plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu
Draudzes rudens bazārs**

svētdien, 11. novembrī plkst. 11:00 vārda dievkalpojums

**svētdien, 18. novembrī plkst. 11:00 Latvijas valsts svētku
dievkalpojums ar dievgaldu**

**svētdien, 25. novembrī plkst. 11:00 dievkalpojums ar dievgaldu;
pēc dievkalpojuma Bībeles stunda**

PASKAIDROJUMI

No 25. līdz 28. oktobrim LELBAs Evaņģelizācijas un Teoloģijas nozares pārstāvji rīkos Nākotnes konferenci. Īpaši vieslektori būs māc. Juris Cālītis un Kerijs Vīks (Larry Weeks) no *Alban Institute*.

Uz «Draudzes Ziņu» vāka redzams Elkšņu dievnams! Elkšņu draudze ir viena no mūsu māsu draudzēm. Attēlā baznīca izskatās labā stāvoklī, bet kreisajā sēnā izdrupušas velves mūru sienas, un torņa telpā no griestiem birst mūra daļas. Dievnams ir valsts vēsturisks piemineklis, bet vajadzīgie līdzekļi remontam nav piešķirti. Laiks rādīs, kas notiks turpmāk!

IESVĒTES MĀCĪBAS SĀKSIES 7. OKTŌBRĪ, PLKST. 9.00 NO RĪTA

BĪBELES STUNDAS NOTIKS 7. OKTŌBRĪ UN 25. NOVEMBRĪ PĒC DIEVKALPOJUMA

Draudzes mācītājs vēlas pateikties Tamārai Rūsei un Dainai Ābelei par iepriekšējā «Draudzes Ziņu» numura sagatavošanu un nosūtīšanu Dienvidkalifornijas Latviešu Informācijas Biļetena redaktorei.

Paldies arī mācītājiem Kārlim Žolam un Aivaram Ozoliņam par kalpošanu svētdienās, kamēr biju

Latvijā! Paldies draudzes locekļiem, kuŗi turpināja veikt draudzes darbu šajā vasarā!

Dievs lai jūs bagātīgi svētī!

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU

EV. LUT. DRAUDZES

DĀMU KOMITEJA

IELŪDZ VISUS TAUTIEŠUS

AR PIEDERĪGIEM UN DRAUGIEM PIEDALĪTIES

DRAUDZES RUDENS BAZĀRĀ

Svētdien, 4. novembrī plkst. 12:30, pēc dievkalpojuma

**LATVIEŠU NAMĀ,
1955 RIVERSIDE DR. LOSANDŽELOSĀ**

Loterija Siltas pusdienas Kafijas galds

Šis ir lielākais dāmu komitejas līdzekļu vākšanas sarīkojums draudzes darba veicināšanai, tāpēc aicinām palīdzēt gan finansiāli, gan ieguldot savu darbu

Mantas var nodot svētdienās, pēc dievkalpojuma dāmu komitejas darbiniecēm, vai sazinoties pa tālruni:

**(310) 396-5244 ar Lieni Lindi par mantu un naudu ziedojumiem
(949) 443-2150 ar Tamāru Rūsi par lielo loteriju
(714) 968-9992 ar Dzintru Lejneci par mazo loteriju
(626) 570-9018 ar Omulu Penci vai
Birutu Šulcu (626) 443-8464 par kafijas galdu**

PATEICĪBA UN LŪGUMS

Mīlie draudzes locekļi, pateicamies par ziedojumiem un dāvanām draudzei 2006. gadā. Lūdzam, kaut vai daļēji, nokārtot draudzes nodevu par 2007. gadu, lai draudze varētu segt kārtējos izdevumus.

Draudzes nodevas.....\$250.00

Pensionāriem (kuŗi nevar atļauties pilnu nodevu).....\$125.00

Studentiem.....\$60.00

Lūdzu norādīt:

_____ draudzes nodeva par 2007. gadu

_____ draudzes nodeva par 3 mēnešiem 2007. gadā

_____ draudzes nodeva par 6 mēnešiem 2007. gadā

_____ \$ _____
(uzvārds, vārds)

Ziedojums draudzes vajadzībām \$ _____

Ziedojums palīdzībai mūsu draudzēm Latvijā \$ _____

KOPĀ \$ _____

Lūdzam aizpildīt un kopā ar čekū, izrakstītu *Latvian Ev. Luth. Church of So. Ca.*,

nosūtīt draudzes kasieri: Tamāra Rūse

31 Laguna Woods Dr.

Laguna Niguel, CA 92677

Pateicībā, Draudzes padome

Draudzes locekļu dzimundienas novembrī

3. Daina Ābele

4. Helmūts Braukis

5. Lūcija Šmits; Hugo Līcis

6. Krista Haddad

11. Dāvis Berkolds

12. Ilma Briška; Lūcija Pommers

13. Carmen Freiberga

18. Dāvis Reins

19. Ilga Jankovskis

22. Valters Banga

23. Monika Briška Loesch

24. Gunārs Boršteins; Daira Stumbre

25. Daina Bīriņš

26. Dzintra Lejniēks

29. Andra Berkolds

Viņš sūtīs tev savus eņģelus tevi pasargāt visos tavos ceļos.

Viņi tevi uz rokām nesīs, lai tava kāja nepieduŗas pie akmens. *Ps. 91,11-12*

Sirsnīgi sveicam visus jubilārus! Draudzes mācītājs prāv. Dāvis Kaņeps un draudzes padome

Māsu draudzes Latvijā

Sācies jauns mācību gads, un katru skolas dienu bērni Neretā dabū siltas pusdienas. Mūsu draudze Neretas draudzei sūta naudu pusdienām trūcīgiem bērniem. Neretas draudzē izskata un apstiprina lūgumus un atsūta mums norēķinus. Pērn (2006./07. māc. gadā) iesākām «adoptēšanu», lai vāktu līdzekļus trūcīgo bērnu pusdienām. 23 draudzes locekļi «adoptēja» vienu bērnu, iemaksājot draudzes kasē \$112.50, daži pat vairāk. Šogad atsākam «adoptēšanu» 2007./08. māc. gadam. Lūdzam iemaksāt \$115.00 par katru bērnu. Jauns saraksts ir baznīcas priekšelpā pie īpašā Māsu draudžu dēļa. Lūdzu čekus izrakstīt: *Latvian Ev. Luth. Church of So. Cal.* un nosūtīt draudzes kasieri vai nodot māsu draudžu koordinatorei Annai Ābelei.

Edīte Irēna Kubiak

dz. 1950. gada 30. jūnijā *Staten Island, NY*

mir. 2007. gada 17. augustā *Burbank, CA*

Dieva mierā izvadīta 2007. gada 1. septembrī

Dienvīdkalifornijas latviešu ev. lut. draudzes dievnāmā

Tagad jūs vairs neesat svešinieki un piemājotāji, bet esat līdzpilsoņi svētajiem un Dieva saime, kas uzcelta uz apustuļu un praviešu pamata, kuŗas stūrakmens ir Jēzus Kristus.

(Ef. 2, 19-20)

Milda Borbala dz. Bušmane

dz. 1913. gada 29. jūlijā *Liepājā*

mir. 2007. gada 5. maijā *Laguna Woods, CA*

Bet, ak Kungs, Tu esi taču mūsu Tēvs! Mēs esam māls, bet Tu mūsu izveidotājs, mēs visi esam tavu roku darbs. Āmen.

(Jes. 64,8)

Pēdējo mēnešu statistika

Datums	dalībnieki	dievgaldnieki	kollekte	ziedojums/dalīb.

2007.03.06 (pad. ievēšana amatā)	23	18	\$500,00	\$21,74
2007.10.06 (Iesvētības)	41	26	\$695,00	\$16,95
2007.17.06 (Baltiešu dievk.)	48		\$579,00	\$12,06
2007.15.07 (māc. K. Žols)	26	23	\$270,00	\$10,38
2007.29.07 (māc. A. Ozoliņš)	25		\$390,00	\$15,60
2007.12.08 (māc. A. Ozoliņš)	8		\$165,00	\$20,63
2007.26.08 (pikniks)	39	35	\$552,00	\$14,15
2007.09.09	13	12	\$103,00	\$7,92

Jauni draudzes locekļi

Septembra Informācijas Biļetenā bija ziņots, ka 2. jūnijā Kalamazū salaulājās **Aldis Rauda un Vija Viksne**. Mēs varam viņus abus apsveikt – viņi ir jauni locekļi mūsu draudzē. Aldis tika kristīts 20. maijā. Dievs lai piešķir viņiem sirsnīgu izaugšanu Dieva mīlestības spēkā! Kristības sakramentu saņēma **Kriss Philbrick** (10. jūnijā). Apsveicam Diānu (Dumpis) un Vili Zaķi ar **Alekša Pablo** kristībām Ņujorkā 29. aprīlī (māc. Laris Saliņš)!

Gada pirmajos sešos mēnešos draudzē iestājušies četri jauni locekļi. Patlaban (kopš 6. septembra padomes sēdes) draudzē ir 248 iesvētīti un 33 neiesvētīti (bērni), kopā **281** locekļi.

Latvian Ev. Luth. Church of So. Calif.
LATVIEŠU SABIEDRISKAIS CENTRS
1927 Riverside Drive
LOS ANGELES, CALIF. 90039-3704

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE
PAID
Permit No. 78
NORTH HOLLYWOOD, CA

CHANGE SERVICE REQUESTED

(DATED MATERIAL)

PLEASE DO NOT DELAY

Skaitlis aiz adresāta vārda un uzvārda rāda, **par kādu gadu** biedrībai samaksāta biedru nauda vai maksāts par INFORMĀCIJAS BIĻETENA abonementu.

B nozīmē «DK Latviešu biedrības biedrs»; **A** nozīmē «IB abonents»;

Lūdzu izgriezt un nosūtīt kopā ar čeku:

DIENVIDKALIFORNIJAS LATVIEŠU BIEDRĪBAS KASIERIM

Vēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs.

Nosūtu Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedru naudu par 200_ . gadu\$ 25.00

Biedru nauda ģimenei – \$40

Biedrības biedriem Informācijas Biļetenu piesūta par brīvu!)

(nevajadzīgo svītrot)

**Nevēlos būt Dienvidkalifornijas latviešu biedrības biedrs,
bet vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.**

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 35.00

Esmu students. Vēlos saņemt Informācijas Biļetenu.

Nosūtu abonēšanas maksu par 200_ . gadu\$ 5.00

Papildus ziedoju Dienvidkalifornijas latviešu biedrības darbam:\$ _____

Kopā \$ _____

Uzvārds, vārds, adrese un tālrunis: _____

elektroniskā pasta adrese: _____

Š nozīmē «students»; P nozīmē «paraugksemplārs».

Čekus lūdzam rakstīt: LATVIAN ASSOCIATION OF SO CALIF., un nosūtīt:

Mr. Janis Taube, 1700 Malcolm Ave, #101, Los Angeles, CA 90024

Dienvidkalifornijas latviešu biedrības informācijas tālrunis: **323-663-6267**

Nama tālrunis: 323-669-9027

Dienvidkalifornijas latviešu nams atrodas Losandželosā, 1955 Riverside Drive, un sasniedzams ar 93. autobusu